

SK

SK

SK

EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 16.3.2011
KOM(2011) 121 v konečnom znení

2011/0058 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb (CCCTB)

{SEK(2011) 315 v konečnom znení}

{SEK(2011) 316 v konečnom znení}

OBSAH

DÔVODOVÁ SPRÁVA	4
1. KONTEXT NÁVRHU	4
2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A HODNOTENIE VPLYVU	7
3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU	9
4. VPLYV NA ROZPOČET	11
SMERNICA RADY o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb (CCCTB)	12
KAPITOLA I ROZSAH PÔSOBNOSTI	17
KAPITOLA II ZÁKLADNÉ POJMY	18
KAPITOLA III ZVOLENIE SYSTÉMU USTANOVENÉHO V TEJTO SMERNICI	22
KAPITOLA IV VÝPOČET ZÁKLADU DANE	23
KAPITOLA V NAČASOVANIE A KVANTIFIKÁCIA	26
KAPITOLA VI ODPIS DLHODOBÉHO MAJETKU	32
KAPITOLA VII STRATY	35
KAPITOLA VIII USTANOVENIA O VSTUPE DO SYSTÉMU USTANOVENÉHO V TEJTO SMERNICI A VYSTÚPENÍ Z NEHO	36
KAPITOLA IX KONSOLIDÁCIA	38
KAPITOLA X VSTUP DO SKUPINY A VYSTÚPENIE Z NEJ	40
KAPITOLA XI REORGANIZÁCIA PODNIKATEĽSKEJ ČINNOSTI	43
KAPITOLA XII TRANSAKCIE A VZŤAHY MEDZI SKUPINOU A INÝMI SUBJEKTMI	44
KAPITOLA XIII TRANSAKCIE MEDZI PRIDRUŽENÝMI PODNIKMI	46
KAPITOLA XIV PRAVIDLÁ NA ZABRÁNENIE ZNEUŽITIA	47
KAPITOLA XV TRANSPARENTNÉ SUBJEKTY	49

KAPITOLA XVI PRISÚDENIE ZÁKLADU DANE	50
KAPITOLA XVII SPRÁVA A POSTUPY	56
KAPITOLA XVIII ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA.....	65
PRÍLOHY.....	68
PRÍLOHA I.....	68
PRÍLOHA II.....	71
PRÍLOHA III.....	74
LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ PRE NÁVRHY	77

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Cieľom spoločného konsolidovaného základu dane z príjmov právnických osôb (CCCTB) je ponúknuť riešenie niektorých hlavných daňových prekážok rastu na jednotnom trhu. Bez spoločných pravidiel dane z príjmov právnických osôb je často výsledkom súbežnej pôsobnosti vnútroštátnych daňových systémov nadmerné a dvojité zdaňovanie, veľká administratívna záťaž pre podniky a vysoké náklady na dodržiavanie daňových právnych predpisov. Táto situácia odrádza od investovania, a je teda v rozpore s prioritami vytýčenými v oznámení Európa 2020 - Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu¹. CCCTB je dôležitá iniciatíva v rámci úsilia o odstránenie prekážok budovania jednotného trhu² a v Ročnom prieskume rastu³ sa označila ako iniciatíva podporujúca rast, ktorá má byť v záujme stimulovania rastu a vytvárania pracovných miest prioritou.

Navrhovaným spoločným prístupom by sa zabezpečil súlad vnútroštátnych daňových systémov, ale neharmonizovali by sa sadzby dane. Spravodlivú hospodársku súťaž v oblasti sadzieb dane treba podporovať. Rozdiely medzi sadzbami umožňujú udržať na vnútornom trhu určitý stupeň daňovej súťaže, pričom spravodlivá súťaž v daňovej oblasti založená na sadzbách zabezpečuje viac transparentnosti a umožňuje členským štátom zohľadňovať pri stanovovaní svojich sadzieb dane jednak svoju konkurencieschopnosť na trhu a jednak svoje rozpočtové potreby.

CCCTB je zlučiteľný s prehodnotením daňových systémov a prechodom na ekologickejšie zdaňovanie zvyhodňujúce rast tak, ako sa vyžaduje v stratégii Európa 2020. Jedným z kľúčových cieľov pri zostavovaní návrhu o spoločnom základe dane bola podpora výskumu a vývoja. V systéme CCCTB sú všetky náklady na výskum a vývoj odpočítateľné. Táto koncepcia bude motivovať spoločnosti, ktoré si zvolia systém, aby naďalej investovali do výskumu a vývoja. Konsolidácia znamená, že sa hospodárske straty vyrovnávajú cezhranične, preto môže v rámci CCCTB dochádzať k zmenšeniu spoločného základu dane. Vo všeobecnosti by ale spoločný základ dane mal za následok širší priemerný základ dane v celej EÚ, ako je súčasný, predovšetkým vďaka možnosti odpísania aktív.

Kľúčovou prekážkou jednotného trhu sú v súčasnosti okrem iného vysoké náklady na dodržiavanie formalít transferového oceňovania podľa zásady trhového odstupu. Okrem toho sa na základe súčasných organizačných foriem pevne integrovaných skupín dá jednoznačne usúdiť, že oceňovanie jednotlivito pri každej transakcii podľa zásady trhového odstupu už pravdepodobne nie je najlepšia metóda pridelovania zisku. Možnosť cezhraničného vyrovnania strát je v EÚ dostupná len za obmedzeného počtu okolností, v dôsledku čoho dochádza k nadmernému zdaňovaniu spoločností vyvíjajúcich cezhraničnú činnosť. Primeranú možnosť odstrániť dvojité zdaňovanie na jednotnom trhu neponúka ani sieť

¹ Oznámenie Komisie s názvom „Európa 2020 – Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu“, KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

² Oznámenie Komisie Na ceste k Aktu o jednotnom trhu pre vysoko konkurencieschopné sociálne trhové hospodárstvo - 50 návrhov, ako lepšie spoločne pracovať, podnikáť a obchodovať, KOM(2010) 608, 27.10.2010.

³ Oznámenie Komisie „Ročný prieskum rastu: ďalší pokrok v rámci komplexnej reakcie EÚ na krízu“, KOM(2011) 11, 12.1.2010.

dohovorov o zamedzení dvojitého zdaňovania, keďže je koncipovaná na fungovanie v bilaterálnych situáciách na medzinárodnej úrovni a nie v situáciách, keď sú spoločnosti v pevne integrovanom prostredí.

CCCTB je systém spoločných pravidiel výpočtu základu dane pre spoločnosti, ktoré sú daňovými rezidentmi v EÚ a pre pobočky spoločností tretích krajín situované v EÚ. Konkrétne by spoločný daňový rámec mal zabezpečiť pravidlá výpočtu jednotlivých daňových výsledkov každej spoločnosti (alebo pobočky), konsolidáciu týchto výsledkov v prípade, ak je spoločnosť jedným z členov skupiny, a prisúdenie konsolidovaného základu dane medzi všetky oprávnené členské štáty.

CCCTB bude k dispozícii všetkým spoločnostiam bez ohľadu na ich veľkosť. Pre nadnárodné podniky by sa odstránili niektoré daňové prekážky na jednotnom trhu a malým a stredným podnikom by vznikali menšie náklady na dodržiavanie právnych predpisov, ak by sa rozhodli rozšíriť svoju obchodnú činnosť do iného členského štátu. Systém je voliteľný. Keďže nie všetky podniky vyvíjajú cezhraničnú obchodnú činnosť, podniky, ktoré neplánujú expanziu za hranice svojho členského štátu, by v systéme CCCTB neboli nútené znášať náklady prechodu na nový daňový systém.

Harmonizácia sa bude týkať len výpočtu základu dane a nedotkne sa finančných účtov. Členské štáty si preto ponechajú svoje vnútroštátne pravidlá finančného účtovníctva a v rámci systému CCCTB sa zavedú osobitné pravidlá výpočtu základu dane spoločností. Tieto pravidlá nebudú mať vplyv na vypracovanie ročnej účtovnej ani konsolidovanej závierky.

S rozšírením harmonizácie aj na sadzby sa vôbec nepočíta. Každý členský štát bude na svoj podiel základu dane daňovníkov uplatňovať svoju vlastnú sadzbu.

V rámci CCCTB by skupiny spoločností uplatňovali na celom území Únie jeden súbor daňových pravidiel a vybavovali záležitosti len s jednou daňovou správou (jednotné kontaktné miesto). Na spoločnosť, ktorá sa rozhodne uplatňovať CCCTB, sa prestanú vzťahovať vnútroštátne úpravy dane z príjmov právnických osôb vo všetkých aspektoch, ktoré sa budú riadiť spoločnými pravidlami. Na spoločnosti, ktoré nespĺňajú požiadavky na využívanie systému smernice o CCCTB, a na spoločnosti, ktoré sa rozhodnú tento systém neuplatňovať, sa naďalej budú vzťahovať vnútroštátne pravidlá zdaňovania príjmov právnických osôb, ktoré môžu obsahovať osobitné systémy daňových úľav v prospech výskumu a vývoja.

Podniky vyvíjajúce cezhraničnú činnosť budú profitovať ako zo zavedenia cezhraničnej kompenzácie strát, tak aj zo zníženia tých nákladov na dodržiavanie právnych predpisov, ktoré súvisia s odvodom daní spoločnosti. Povolenie okamžitej konsolidácie ziskov a strát na výpočet základov dane za celé územie EÚ je ďalším krokom v úsilí o zníženie nadmerného zdaňovania v cezhraničných situáciách, a teda o zlepšenie podmienok daňovej neutrality medzi domácimi a cezhraničnými činnosťami, aby sa mohol lepšie využívať potenciál vnútorného trhu. Z výpočtov na základe vzorky nadnárodných spoločností EÚ vyplýva, že v priemere približne 50 % nefinančných a 17 % finančných nadnárodných skupín by mohlo profitovať z bezprostrednej cezhraničnej kompenzácie strát.

Jednou z hlavných výhod zavedenia CCCTB bude zníženie nákladov spoločností na dodržiavanie právnych predpisov. Z poznatkov získaných v prieskume vyplýva, že náklady na dodržiavanie právnych predpisov pri opakujúcich sa úlohách v súvislosti s daňami by sa v systéme CCCTB znížili až o 7%. Očakáva sa, že zníženie skutočných a vnímaných nákladov na dodržiavanie právnych prepisov bude mať zo stredno- a dlhodobého hľadiska

výrazný vplyv na schopnosť a odhodlanie spoločností expandovať do zahraničia. Vďaka CCCTB sa v prípade, ak by materská spoločnosť zriaďovala novú pobočku v inom členskom štáte, dajú očakávať podstatné úspory vzhľadom na čas a náklady na dodržiavanie právnych predpisov. Daňoví odborníci, ktorí sa podieľali na štúdiu, v priemere odhadovali, že náklady veľkého podniku pri zriaďovaní novej pobočky v inom ČS súvisiace s daňami sa pohybujú vo výške 140 000 EUR (0,23 % obratu). Vďaka CCCTB by sa tieto náklady znížili o 87 000 EUR alebo 62 %. Úspory stredne veľkého podniku by boli ešte podstatnejšie, keďže v takom prípade sa vychádza z poklesu nákladov zo 128 000 EUR (0,55 % obratu) na 42 000 EUR resp. z poklesu nákladov o 67 %.

Návrh prinesie výhody všetkým spoločnostiam bez ohľadu na ich veľkosť, ale jeho mimoriadny význam spočíva v tom, že je súčasťou úsilia podporovať a podnietiť MSP, aby mohli profitovať z jednotného trhu, ako sa uvádza v preskúmaní iniciatívy „Small Business Act” pre Európu⁴. CCCTB posilňuje najmä snahu redukovat’ daňové prekážky a administratívnu záťaž, pretože v tomto systéme sa zjednodušuje a zlacňuje rozšírenie činností MSP na celom území EÚ. MSP, ktoré vyvíjajú cezhraničnú činnosť a zvolia si systém CCCTB, budú povinné počítať svoj základ dane z príjmov právnických osôb len na základe jedného súboru daňových pravidiel. CCCTB dopĺňa európsku súkromnú spoločnosť (ESS), o ktorej ešte prebiehajú diskusie v Rade. Spoločný rámec výpočtu základu dane pre spoločnosti v EÚ by bol mimoriadne praktický pre ESS s činnosťou vo viacerých členských štátoch.

Účelom predmetného návrhu nie je ovplyvniť daňové príjmy. Vplyv rozdelenia základov dane medzi členské štáty EÚ bol predmetom analýzy. V skutočnosti bude vplyv na príjmy členských štátov v konečnom dôsledku závisieť od politických rozhodnutí na vnútroštátnej úrovni týkajúcich sa možného prispôsobenia kombinácie rozličných daňových nástrojov alebo uplatňovaných sadzieb dane. Z tohto hľadiska je náročné predpovedať presný dosah na každý členský štát. V tejto súvislosti a ako výnimka zo všeobecného pravidla platí, že ak výsledok prisúdenia základu dane medzi členské štáty primerane nezodpovedá rozsahu podnikateľských činností, ochranná doložka zabezpečuje použitie alternatívnej metódy. Okrem toho smernica obsahuje aj doložku o preskúmaní vplyvov päť rokov po nadobudnutí účinnosti smernice.

Pre členské štáty bude zavedenie voliteľného systému samozrejme znamenať to, že daňové správy budú musieť riadiť dve odlišné daňové schémy (CCCTB a svoju vlastnú vnútroštátnu daň z príjmu právnických osôb). Na druhej strane systém CCCTB obmedzí možnosti daňového plánovania spoločností pomocou transferového oceňovania alebo využitím nezlučiteľnosti daňových systémov členských štátov. Bude dochádzať k menšiemu počtu sporov pred ESD alebo postupom vzájomnej dohody v rámci dohovorov o dvojitém zdanení.

S cieľom pomáhať daňovým správam členských štátov v prípravách na zavedenie CCCTB sa plánuje mobilizácia programu EÚ FISCALIS na podporu členským štátom pri implementácii a správe CCCTB.

Tento návrh obsahuje úplný súbor pravidiel zdaňovania spoločností. Ustanovujú sa v ňom podrobnosti o tom, kto si môže systém zvoliť, ako počítať základ dane, ako aj rozsah konsolidácie a jej fungovanie. Takisto sa v ňom ustanovujú pravidlá na zabránenie zneužitiu,

⁴ Oznámenie Komisie „Preskúmanie iniciatívy „Small Business Act” pre Európu“, KOM(2011) 78 v konečnom znení, 23.2.2011.

vymedzuje spôsob, akým sa konsolidovaný základ rozdeľuje, a ako by členské štáty mali spravovať CCCTB vzhľadom na koncepciu „jednotného kontaktného miesta“.

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A HODNOTENIE VPLYVU

a) Konzultácie

Komisia po zverejnení Štúdie o zdaňovaní podnikov v roku 2001 otvorila širokú verejnú diskusiu a uskutočnila celú sériu konzultácií.

Najdôležitejším krokom v tomto procese bolo vytvorenie pracovnej skupiny (CCCTB WG), ktorú tvorili experti z daňových správ všetkých členských štátov. CCCTB WG sa zriadila v novembri 2004 a do apríla 2008 sa stretla na trinástich plenárnych zasadnutiach. Okrem toho sa zriadilo aj šesť podskupín, ktorých úlohou bolo dôkladnejšie preskúmať konkrétne oblasti a podať správu CCCTB WG. Úloha národných expertov bola obmedzená na poskytovanie technickej pomoci a poradenstva útvarom Komisie. CCCTB WG sa trikrát (v decembri 2005, 2006 a 2007) stretla aj v rozšírenej podobe, aby všetci kľúčovi experti a zainteresované strany z obchodnej, podnikateľskej a profesijnej sféry a akademickej obce dostali príležitosť vyjadriť svoj názor.

Komisia ďalej viedla neformálne bilaterálne konzultácie s niekoľkými združeniami podnikov a profesijnými združeniami. Niektoré z týchto záujmových skupín predložili svoje stanoviská oficiálne. Do úvah sa zahrnuli aj výsledky akademického výskumu. Komisia takto získala o rozličných aspektoch systému poznatky od popredných vedeckých pracovníkov.

Popritom Komisia zorganizovala aj dve podujatia – v Bruseli (v apríli 2002) a v Ríme (v decembri 2003 spolu s talianskym predsedníctvom). Vo februári 2008 sa vo Viedni uskutočnila ďalšia konferencia, ktorú zorganizovala Komisia spolu s jednou akademicou inštitúciou a na ktorej sa podrobne prediskutovalo viacero aspektov CCCTB. A napokon 20. októbra 2010 Komisia viedla konzultácie s odborníkmi z členských štátov, obchodnej a podnikateľskej sféry, odborných kolégií a akademickej obce o určitých témach, ktoré jej útvary od posledného zasadnutia CCCTB WG v apríli 2008 prehodnotili a ďalej rozpracovali.

b) Hodnotenie vplyvu

Vypracovalo sa veľmi podrobné hodnotenie vplyvu. Zahŕňa výsledky týchto štúdií: i) European Tax Analyzer (ETA), ii) štúdiu spoločnosti Price Waterhouse Cooper (PWC), iii) databázy Amadeus a Orbis, iv) štúdiu spoločnosti Deloitte a v) štúdiu CORTAX.

Správa vychádza z Usmernení Generálneho sekretariátu pre hodnotenie vplyvu a uvádza sa v nej teda: i) prehľad konzultácií, ii) opis aktuálnych problémov, iii) vymedzenie cieľov politik a (iv) porovnanie politických možností, ktoré by prichádzali do úvahy na dosiahnutie vytýčených cieľov. Predmetom analýzy je CCTB (spoločný základ dane bez konsolidácie) a CCCTB (spoločný základ dane s konsolidáciou), či už povinné alebo voliteľné, a porovnávajú sa ich hospodárske, sociálne a environmentálne vplyvy.

Porovnanie politických možností

V hodnotení vplyvu sa skúmajú rozličné spôsoby, ako zlepšiť postavenie európskych spoločností v hospodárskej súťaži tým, že budú môcť počítať zisky z celého územia EÚ na

základe jedného súboru pravidiel, a teda vybrať si právne prostredie, ktoré najviac vyhovuje ich podnikateľským potrebám, vďaka čomu odpadnú daňové náklady súvisiace s existenciou 27 vnútroštátnych daňových systémov. V správe sa rozoberajú 4 hlavné politické scenáre, ktoré sa porovnávajú so scenárom „status quo“ (ak by sa neprijali žiadne opatrenia) – možnosť 1:

- i) Voliteľný spoločný základ dane z príjmov právnických osôb (voliteľný CCTB): Spoločnosti, ktoré sú rezidentmi v EÚ, (a stále prevádzkarne situované v EÚ) by mali možnosť počítať svoj základ dane na celom území EÚ podľa súboru spoločných pravidiel a nie podľa pravidiel niektorého z 27 vnútroštátnych daňových systémov. Systém by nezahŕňal konsolidáciu daňových výsledkov (možnosť 2), preto by sa vnútroskupinové transakcie naďalej „účtovali oddelene“ (t. j. oceňovalo by sa jednotlivo pri každej transakcii podľa zásady trhového odstupu).
- ii) Povinný spoločný základ dane z príjmov právnických osôb (povinný CCTB): všetky spôsobilé spoločnosti, ktoré sú rezidentmi v EÚ, (a stále prevádzkarne situované v EÚ) by boli povinné počítať svoj základ dane podľa jedného súboru spoločných pravidiel Únie. Nové pravidlá by nahradili súčasných 27 vnútroštátnych systémov dane z príjmov právnických osôb. Bez konsolidácie by sa zisky vo vnútroskupinových transakciách pridelovali na základe „oddeleného účtovníctva“ (možnosť 3).
- iii) Voliteľný spoločný konsolidovaný základ dane z príjmov právnických osôb (voliteľný CCCTB): súbor spoločných pravidiel, ktorým by sa ustanovil konsolidovaný základ dane platný pre celú EÚ, by bol alternatívou k súčasným 27 vnútroštátnym systémom dane z príjmov právnických osôb a k „oddelenému účtovníctvu“ pri pridelovaní príjmov medzi pridruženými podnikmi. Daňové výsledky každého člena skupiny (t. j. spoločnosť, ktorá je rezidentom v EÚ, alebo stála prevádzkareň situovaná v EÚ) by sa spočítali do jedného konsolidovaného základu dane a následne prerozdělili prostredníctvom vopred určeného mechanizmu rozdeľovania na základe stanoveného vzorca. Pri tomto scenári by spoločnosti, ktoré sú rezidentom v EÚ, a/alebo stále prevádzkarne situované v EÚ vo vlastníctve spoločností, ktoré nie sú rezidentom v EÚ, boli oprávnené využívať CCCTB, ak by spĺňali požiadavky na vytvorenie skupiny a všetci oprávnení členovia jednej skupiny by sa rozhodli uplatňovať spoločné pravidlá („všetci alebo nikto“) (možnosť 4).
- iv) Povinný spoločný konsolidovaný základ dane z príjmov právnických osôb (povinný CCCTB): Spoločnosti, ktoré sú rezidentom v EÚ, a/alebo stále prevádzkarne situované v EÚ vo vlastníctve spoločností, ktoré nie sú rezidentom v Únii, by museli povinne uplatňovať pravidlá CCCTB, ak by spĺňali požiadavky oprávnenosti na vytvorenie skupiny.

Analýza vplyvu

Z hospodárskych výsledkov hodnotenia vplyvu vyplýva, že podniky by bez identifikovaných prekážok súvisiacich s daňou z príjmov právnických osôb mohli robiť fundovanejšie hospodárske rozhodnutia a vďaka tomu zlepšiť aj celkovú efektívnosť hospodárstva. Obe možnosti, voliteľný aj povinný CCCTB budú mať za následok mierne zvýšenie prosperity. Voliteľný CCCTB je pre viacero dôvodov výhodnejší. V hodnotení vplyvu sa ako dva hlavné dôvody uvádzajú: i) priaznivejší odhadovaný vplyv na zamestnanosť a ii) skutočnosť, že

spoločnosti v Únii (bez ohľadu na to, či pôsobia v jednom alebo viacerých členských štátoch) by neboli nútené prejsť na novú metódu výpočtu základu dane.

Analyzované reformy by mohli z dlhodobého hľadiska vyvolať dôležité dynamické efekty. Hlavnou oblasťou, kde by sa tieto efekty prejavili, by bolo zníženie neistoty a nákladov (skutočných aj vnímaných), ktoré musia znášať spoločnosti pôsobiace vo viacerých právnych systémoch. Konečným dôsledkom by bola intenzívnejšia cezhraničná investičná aktivita v rámci Únie pochádzajúca ako z ďalšej expanzie európskych a zahraničných nadnárodných podnikov, tak aj zo skutočnosti, že čisto domáce spoločnosti by začali nanovo investovať v iných členských štátoch. Schopnosť spoločností expandovať aj za hranice by posilnila predovšetkým eliminácia dodatočných nákladov na dodržiavanie rôznych daňových právnych predpisov v celej Únii a vybavovanie záležitostí s viac ako jednou daňovou správou (princíp jednotného kontaktného miesta). Táto perspektíva by mala byť priaznivá predovšetkým pre malé a stredné podniky, ktoré sú v súčasnej situácii najviac zaťažené vysokými nákladmi na dodržiavanie rôznych právnych predpisov.

Napriek tomu, že v hodnotení vplyvu sa zdôrazňuje, že konečný vplyv zavedenia CCCTB na celkové daňové príjmy závisí od vnútropolitických rozhodnutí členských štátov, je dôležité, aby členské štáty venovali zvýšenú pozornosť účinku na príjmy, predovšetkým vzhľadom na veľmi komplikovanú rozpočtovú situáciu v mnohých členských štátoch.

Vo všeobecnosti by nové pravidlá spoločného základu dane mali za následok priemerný širší základ v EÚ, ako je súčasný. Konsolidácia znamená, že sa hospodárske straty vyrovnávajú cezhranične, preto môže v rámci CCCTB dochádzať k zmenšeniu spoločného základu dane.

V skutočnosti bude vplyv na príjmy členských štátov v konečnom dôsledku závisieť od politických rozhodnutí na vnútroštátnej úrovni týkajúcich sa možného prispôsobenia kombinácie rozličných daňových nástrojov alebo uplatňovaných sadzieb dane. Z tohto hľadiska je náročné predpovedať presný dosah na každý členský štát. Smernica však obsahuje doložku o preskúmaní vplyvu po 5 rokoch.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

a) Právny základ

Právne predpisy o priamom zdaňovaní spadajú do rozsahu článku 115 Zmluvy o fungovaní EÚ (ZFEÚ). Stanovuje sa v ňom, že právne opatrenia aproximácie podľa predmetného článku majú právnu podobu smernice.

b) Subsidiarita

Návrh je v súlade so zásadou subsidiarity.

Účelom systému CCCTB je odstrániť daňové prekážky, vyplývajúce predovšetkým zo skutočnosti, že v EÚ existuje 27 rozličných daňových systémov, ktorým musia čeliť podniky pri svojom pôsobení na jednotnom trhu. Nekoordinované kroky, ktoré by si naplánovali a realizovali jednotlivé členské štáty by opäť viedli k súčasnej situácii, pretože spoločnosti by naďalej museli vybavovať záležitosti s toľkými daňovými správami, koľko by bolo členských štátov, v ktorých by boli povinné platiť daň.

Ak by každý členský štát uplatňoval svoj vlastný systém, pravidlá v tomto návrhu, ako napr. úľavy pri cezhraničných stratách a reorganizácie v rámci skupiny oslobodené od dane, by boli neúčinné a mohli by spôsobiť narušenie trhu, a to najmä dvojité zdanenie alebo nezdanenie. Rozličné vnútroštátne pravidlá rozdeľovania ziskov by nezlepšili ani súčasný – už beztak dost komplikovaný – postup pridelovania obchodných ziskov v rámci pridružených podnikov.

Podstata problematiky si vyžaduje spoločnú koncepciu.

Vychádza sa z predpokladu, že jeden súbor pravidiel výpočtu, konsolidácie a rozdelenia základu dane pridružených podnikov v celej EÚ by mohol zmierniť narušenia trhu spôsobené aktuálnou súbežnou platnosťou 27 vnútroštátnych daňových systémov. Okrem toho by sa základné kamene systému, najmä úľavy pri cezhraničných stratách, vnútroskupinové prevody aktív oslobodené od dane a pridelenie základu dane v rámci skupiny na základe vzorca, mohli stať skutočnosťou len, ak sa vytvorí spoločný regulačný rámec. Rovnako by bolo potrebné zostaviť aj spoločné pravidlá administratívnych postupov, aby sa mohol uplatňovať princíp „jednotného kontaktného miesta“.

Tento návrh sa týka výlučne odstránenia daňových prekážok spôsobených rozdielmi medzi vnútroštátnymi systémami vo výpočte základu dane medzi pridruženými podnikmi. Pri práci, ktorá nasledovala po zverejnení Štúdie o zdaňovaní podnikov, sa zistilo, že najlepšie výsledky pri odstraňovaní týchto prekážok by sa dosiahli, ak by sa spoločným rámcom reguloval výpočet základu dane z príjmov právnických osôb a dosiahla cezhraničná konsolidácia. Tieto otázky sa v skutočnosti môžu vyriešiť len prostredníctvom právnych predpisov na úrovni Únie, pretože sa týkajú prvotne cezhraničných situácií. Tento návrh je preto opodstatnený samotnou zásadou subsidiarity, pretože plánované výsledky nemožno dosiahnuť individuálnymi opatreniami jednotlivých členských štátov.

c) Proporcionalita

Tento návrh voliteľne koncipovaného systému predstavuje najprimeranejšiu odpoveď na zistené problémy. Neukladá spoločnostiam, ktoré neplánujú začať pôsobiť v zahraničí, povinnosť znášať zbytočné administratívne náklady na implementáciu spoločných pravidiel bez toho, aby im z nej plynuli hmatateľné výhody.

Očakávaným dôsledkom tejto iniciatívy je pokles nákladov na dodržiavanie právnych predpisov, a teda priaznivejšie podmienky pre investície na jednotnom trhu. Okrem toho by sa mohli vytvoriť aj výrazné výhody pre podniky spojené so zrušením formalít transferového oceňovania, možnosťou prenesenia strát v jednej skupine cez štátne hranice, ako aj vnútroskupinových reorganizácií oslobodených od dane. Pozitívny vplyv by mal prevážiť nad prípadnými dodatočnými finančnými a administratívnymi nákladmi, ktoré by vnútroštátne daňové správy museli znášať v prvej fáze implementácie systému.

Opatrenia ustanovené v tomto nariadení sú ako vhodné, tak potrebné na dosiahnutie vytýčeného cieľa (teda primerané). Týkajú sa konkrétne harmonizácie základu dane z príjmov právnických osôb, čo je podmienkou odstránenia zistených daňových prekážok a opravy prvkov, ktoré narúšajú jednotný trh. V tejto súvislosti treba takisto objasniť, že tento návrh neobsahuje harmonizáciu sadzieb dane (ani sa v ňom neustanovuje minimálna sadzba dane). Určovanie sadzieb dane úplne spadá do daňovej suverenity členských štátov a preto zostáva predmetom vnútroštátnych právnych predpisov.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh smernice nemá žiaden vplyv na rozpočet Európskej únie..

Návrh

SMERNICA RADY

o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb (CCCTB)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 115,

so zreteľom na návrh Komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu parlamentom jednotlivých štátov,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu⁵,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁶,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Spoločnosti, ktoré chcú v rámci Únie vyvíjať cezhraničnú činnosť, narážajú na vážne prekážky a narušenia trhu vyplývajúce z existencie 27 rozličných systémov dane z príjmov právnických osôb. Tieto prekážky a narušenia bránia správne fungovaniu vnútorného trhu. Odrádzajú od investícií v Únii a sú v rozpore s prioritami ustanovenými v oznámení, ktoré Komisia prijala 3. marca 2010 pod názvom Európa 2020 - Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu⁷. Rovnako sú v rozpore aj s požiadavkami veľmi konkurencieschopného sociálneho trhového hospodárstva.
- (2) Daňové prekážky cezhraničného obchodu majú mimoriadne nepriaznivý vplyv hlavne na malé a stredné podniky, ktorým často chýbajú prostriedky na to, aby zvládli situácie, keď trh nefunguje efektívne.
- (3) Sieť dohovorov o dvojitom zdaňovaní medzi členskými štátmi nepredstavuje primerané riešenie. Právne predpisy Únie, ktoré v súčasnosti platia v oblasti dane z príjmov právnických osôb, sa týkajú len malého okruhu konkrétnych problémov.
- (4) Systém, ktorý by na účely dane z príjmov právnických osôb umožnil spoločnostiam považovať Úniu za jednotný trh, by uľahčil cezhraničnú činnosť spoločnostiam, ktoré sú rezidentmi v Únii, a podporil by cieľ etablovať Úniu ako konkurencieschopnejšie

⁵ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁶ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁷ KOM(2010) 2020 v konečnom znení.

miesto na investovanie v medzinárodnom meradle. Takýto systém by sa najjednoduchšie dosiahol, ak by sa skupinám spoločností zdaniteľných vo viacerých členských štátoch umožnilo riešiť svoje daňové záležitosti v Únii podľa jedného súboru pravidiel výpočtu základu dane a vybavovať ich len s jednou daňovou správou (jednotné kontaktné miesto). Tieto pravidlá by takisto mali byť prístupné pre subjekty, ktoré nie sú členom žiadnej skupiny a ktoré sú povinné odvádzať daň z príjmov právnických osôb v Únii.

- (5) Rozdielne daňové sadzby nie sú príčinou uvedených prekážok, a nie je teda potrebné, aby systém (spoločný konsolidovaný základ dane z príjmov právnických osôb, teda CCCTB) ovplyvnil právomoc členských štátov rozhodovať na základe vlastného uváženia o vnútroštátnych sadzbách zdaňovania spoločností.
- (6) Podstatným prvkom takého systému je konsolidácia, pretože hlavné daňové prekážky, ktorým spoločnosti v Únii čelia, sa dajú riešiť len týmto spôsobom. V dôsledku konsolidácie sa odstránia formality transferového oceňovania a vnútrogrupinové dvojité zdaňovanie. Navyše straty jedného daňovníka sa automaticky vyrovnávajú ziskom, ktorý zaznamenal iný člen tej istej skupiny.
- (7) Konsolidácia nevyhnutne predpokladá pravidlá prisúdenia výsledku medzi členské štáty, v ktorých sú členovia skupiny usadení.
- (8) Keďže takýto systém je v prvom rade koncipovaný pre potreby spoločností, ktoré vyvíjajú cezhraničnú činnosť, mal by byť dobrovoľnou schémou a existujúce vnútroštátne systémy dane z príjmov právnických osôb by mal len dopĺňať.
- (9) Systém (spoločný konsolidovaný základ dane z príjmov právnických osôb, teda CCCTB) by mal pozostávať zo súboru spoločných pravidiel výpočtu základu dane pre spoločnosti bez ohľadu na pravidlá ustanovené v smernici Rady 78/660/EHS⁸ a v smernici Rady 83/349/EHS⁹ a na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady 1606/2002/ES¹⁰.
- (10) Všetky príjmy by mali byť zdaniteľné, ale nie tie, ktoré sú od dane výslovne oslobodené.
- (11) Príjem pochádzajúci z dividend, výnosov z odpredaja podielov v spoločnosti, ktorá nepatrí do skupiny, a zisky zahraničných stálych prevádzkarní by mali byť oslobodené od dane. Väčšina členských štátov pri poskytovaní úľav z dvojitého zdanenia oslobodzuje dividendy a výnosy z odpredaja podielov, pretože sa tak vyhne potrebe výpočtu nároku daňovníka na odpočet dane zaplatenej v zahraničí, predovšetkým v prípadoch, keď sa takýto nárok musí zohľadniť v súvislosti s daňou z príjmov právnických osôb, ktorú je povinná zaplatiť spoločnosť vyplácajúca dividendy. Oslobodenie príjmu dosiahnutého v zahraničí od dane je rovnako dané potrebou na zjednodušenie.

⁸ Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁹ Ú. v. ES L 193, 18.7.1983, s. 1.

¹⁰ Ú. v. ES L 243, 11.9.2002, s. 1.

- (12) Príjem pozostávajúci z úrokov a licenčných poplatkov by mal byť zdaniteľný, pričom by mal existovať nárok na odpočet zrážkovej dane zaplatenej z týchto platieb. Tento nárok nie je na rozdiel od dividend ťažké vypočítať.
- (13) Zdaniteľné príjmy by sa mali znížiť o obchodné výdavky a určité ďalšie položky. Medzi odpočítateľné obchodné výdavky by za bežných okolností mali patriť všetky náklady súvisiace s predajom a výdavky spojené s vytváraním, udrжанím a zabezpečením príjmu. Rovnako by mali byť odpočítateľné náklady výskumu a vývoja a náklady, ktoré vznikli pri zvyšovaní vlastného imania alebo dlhu na účely podnikania. Okrem toho by sa mal zostaviť zoznam neodpočítateľných výdavkov.
- (14) Dlhodobý majetok by mal byť na daňové účely odpísateľný, s výhradou určitých výnimiek. Hmotný majetok s dlhou životnosťou a nehmotný majetok s dlhou životnosťou by sa mal odpisovať jednotlivo, iné by sa mali zoskupiť do súboru majetku. Odpis v rámci súboru majetku by predstavoval zjednodušenie ako pre daňové orgány, tak pre daňovníkov, pretože v takom prípade by nebolo už potrebné zostaviť a viesť zoznam každého druhu dlhodobého majetku a jeho doby použiteľnosti.
- (15) Daňovníci by mali mať možnosť preniesť straty do budúcich období bez časového obmedzenia, ale prenos strát do minulých období by sa im nemal umožniť. Keďže účelom prenosu strát do budúcich období je zabezpečiť, aby daňovník platil daň zo svojho skutočného príjmu, neexistuje dôvod určiť časové obmedzenie prenosu do budúcich období. Prenos strát do minulých období je v členských štátoch pomerne zriedkavou praxou a jeho dôsledkom je nadmerná zložitosť.
- (16) Oprávnenosť na konsolidáciu (členstvo v skupine) by sa mala určiť podľa dvojitého kritéria, na základe ktorého by sa posúdil i) rozsah ovládania (viac než 50 % hlasovacích práv) a ii) vlastníctvo (viac ako 75 % vlastného imania) alebo práva na zisky (viac než 75 % práv, na základe ktorých vzniká nárok na zisk). Takýmto kritériom sa zaručí vysoký stupeň hospodárskej integrácie medzi členmi skupiny, ako vyplýva z ovládacieho vzťahu a z vysokej miery účasti. Obe prahové hodnoty by sa mali dodržiavať počas celého daňového roka, v opačnom prípade by spoločnosť mala skupinu bezodkladne opustiť. Takisto by sa mala zaviesť požiadavka minimálne deväťmesačného členstva v skupine.
- (17) Mali by sa ustanoviť pravidlá reorganizácie podnikateľskej činnosti, aby sa vyváženým spôsobom ochránilo právo členských štátov vyberať daň. Ak spoločnosť vstúpi do skupiny, straty vzniknuté pred konsolidáciou by sa mali preniesť do budúcich období, aby sa mohli vyrovnáť s prisúdeným podielom daňovníka na základe dane. Ak spoločnosť zo skupiny vystúpi, nemali by sa jej prideliť žiadne straty, ktoré vznikli počas obdobia konsolidácie. Úpravy sa môžu vykonať vzhľadom na kapitálové zisky v prípade, keď sa určité aktíva odpredajú v krátkom čase po vstupe spoločnosti do skupiny alebo vystúpení z nej. Nehmotné aktíva vytvorené vlastnou činnosťou by sa mali oceniť na základe vhodnej zástupnej hodnoty, napríklad nákladov na výskum a vývoj, marketing a reklamu za stanovené obdobie.
- (18) Keď sa z úrokov a licenčných poplatkov, ktoré uhrádza daňovník, vyberá zrážková daň, podiely na výnosoch z týchto daní by sa mali rozdeliť podľa vzorca platného v predmetnom daňovom roku. Keď sa zrážková daň vyberá z dividend, ktoré vypláca daňovník, podiely z výnosov z týchto daní by sa nemali rozdeliť, pretože na rozdiel od

úrokov a licenčných poplatkov, dividendy nemali za následok predchádzajúci odpočet, ktorý sa týkal všetkých spoločností v skupine.

- (19) Pri transakciách medzi daňovníkom a pridruženým podnikom, ktorý nie je členom tej istej skupiny, by mali sa mali vykonať cenové úpravy podľa zásady trhového odstupu, ktorá je všeobecne platným kritériom.
- (20) Systém by mal zahŕňať všeobecné pravidlo zabraňujúce jeho zneužitiu a mali by ho doplniť opatrenia na obmedzenie konkrétnych typov zneužitia. K týmto opatreniam by mali patriť obmedzenia odpočítateľnosti úroku vyplateného pridruženým podnikom, ktoré sú na daňové účely rezidentom krajiny s nízkymi daňovými sadzbami mimo Únie, ktorá si s členským štátom platcu nevymieňa informácie na základe dohody zodpovedajúcej smernici Rady 2011/16/EÚ¹¹ týkajúcej sa vzájomnej pomoci príslušných úradov členských štátov v oblasti priamych daní a zdaňovania poistných prémieí¹², ako aj pravidiel o ovládaných zahraničných spoločnostiach.
- (21) Vzorec na prisúdenie konsolidovaného základu dane by mal zahŕňať tri rovnako vážené faktory (práca, aktíva a obrat). Faktor práca by sa mal počítať na základe objemu miezd a počtu zamestnancov (každá položka predstavuje hodnotu s polovičnou váhou). Faktor aktíva by mal pozostávať z dlhodobého hmotného majetku. Nehmotný majetok a finančné aktíva by sa do vzorca nemali zahrnúť pre ich pohyblivú povahu a riziko obídenia systému. Prostredníctvom týchto troch faktorov sa primerane zohľadňujú záujmy členských štátov pôvodu. V neposlednom rade by sa mal zohľadniť obrat, aby sa zabezpečila primeraná účasť členského štátu určenia. Prostredníctvom týchto faktorov a ich váženía by sa malo zabezpečiť zdaňovanie ziskov tam, kde vznikajú. Výnimkou zo všeobecného pravidla sú prípady, ak výsledok prisúdenia základu dane členovi skupiny primerane nezodpovedá rozsahu jeho podnikateľských činností, keď je v ochranej doložke zabezpečená alternatívna metóda.
- (22) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov¹³ sa vzťahuje na spracovanie osobných údajov vykonávané podľa tejto smernice.
- (23) Skupiny spoločností by mali mať možnosť vybavovať záležitosti len s jednou daňovou správou („hlavný daňový orgán“), pričom by malo ísť o daňovú správu toho členského štátu, ktorého rezidentom na daňové účely je materská spoločnosť skupiny („hlavný daňovník“). V tejto smernici by sa mali ustanoviť aj procesné pravidlá správy systému. Takisto by sa v nej mal ustanoviť mechanizmus predbežných rozhodnutí. Audity by mal začať a koordinovať hlavný daňový orgán, ale orgány ktoréhokoľvek členského štátu, v ktorom člen skupiny platí dane, môže o začatie auditu požiadať. Príslušný orgán členského štátu, ktorého je člen skupiny rezidentom alebo v ktorom je usadený, môže napadnúť rozhodnutie hlavného daňového orgánu o oznámení o zvolení systému alebo o zmenenom a doplnenom vymeraní daňovej povinnosti na súdoch členského štátu hlavného daňového orgánu. Spory medzi daňovníkom a daňovým orgánom by mal riešiť správny orgán, ktorý má právomoc zaoberať sa

¹¹ Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1.

¹² Ú. v. ES L 336 27.12.1977, s.15.

¹³ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31 – 50.

odvolaniami prvého stupňa podľa právnych predpisov členského štátu hlavného daňového orgánu.

- (24) Komisia by mala dostať právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, aby mohla prispôbiť prílohy so zreteľom na zmeny právnych predpisov v členských štátoch týkajúce sa foriem spoločností a daní z príjmov právnických osôb a aktualizovať zoznamy neodpočítateľných daní, ako aj ustanoviť pravidlá vymedzení zákonného a ekonomického vlastníctva v súvislosti s majetkom, ktorý je predmetom lízingu, a výpočtom kapitálových a úrokových prvkov lízingových platieb a odpisovanej základne majetku, ktorý je predmetom lízingu. Na umožnenie prípadnej úpravy týchto pravidiel je potrebné preniesť právomoc na Komisiu na neobmedzený čas.
- (25) Na Komisiu by sa mali preniesť viaceré právomoci s cieľom zaistiť jednotné podmienky implementácie smernice, pokiaľ ide o každoročné prijatie zoznamu právnych foriem spoločností tretích krajín, ktoré splňajú požiadavky tejto smernice, ustanovovanie pravidiel výpočtu faktorov práca, aktíva a obrat, priradovania zamestnancov a objemu miezd, aktív a obratu príslušnému faktoru, ako aj oceňovania majetku na účely faktoru aktíva, a prijatie štandardného formulára oznámenia o zvolení systému a pravidiel jeho podania elektronickým spôsobom, pravidiel formulára daňového priznania, formulára konsolidovaného daňového priznania a požadovanej podpornej dokumentácie. Táto právomoc by sa mala vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 z 28. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie¹⁴.
- (26) Ciele tejto smernice sa nedajú dostatočne dosiahnuť prostredníctvom opatrení jednotlivých členských štátov pre nedostatočnú koordináciu medzi vnútroštátnymi daňovými systémami. Vzhľadom na skutočnosť, že nedostatky vnútorného trhu spôsobujú problémy predovšetkým cezhraničnej povahy, nápravné opatrenia sa musia prijať na úrovni Únie. Takýto prístup je v súlade so zásadou subsidiarity uvedenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,
- (27) Komisia by mala po piatich rokoch preskúmať uplatňovanie smernice a členské štáty by ju pri tejto úlohe mali podporovať a poskytovať jej potrebné informácie,

¹⁴ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1 *Rozsah*

Touto smernicou sa ustanovuje systém spoločného základu zdaňovania určitých spoločností a skupín spoločností a ustanovujú sa v nej pravidlá týkajúce sa výpočtu a využívania tohto základu.

Článok 2 *Oprávnené spoločnosti*

1. Táto smernica sa vzťahuje na spoločnosti zriadené v súlade s právnymi predpismi členských štátov, ktoré spĺňajú obe tieto podmienky:
 - a) spoločnosť má jednu z právnych foriem uvedených prílohe I,
 - b) spoločnosť je povinná platiť jednu z daní z príjmov právnických osôb uvedených v prílohe II alebo podobnú daň, ktorá sa zaviedla neskôr.
2. Táto smernica sa vzťahuje na spoločnosti zriadené v súlade s právnymi predpismi tretej krajiny, ktoré spĺňajú obe tieto podmienky:
 - a) spoločnosť má podobnú právnu formu ako jedna z právnych foriem uvedených prílohe I,
 - b) spoločnosť je povinná platiť jednu z daní z príjmov právnických osôb uvedených v prílohe II.
3. Komisia môže v súlade s článkom 127 a pod podmienkami článkov 128, 129 a 130 prijímať delegované akty s cieľom zmeniť a doplniť prílohy I a II tak, aby sa v nich zohľadnili zmeny v právnych predpisoch členských štátov týkajúce sa právnych foriem spoločností a daní z príjmov právnických osôb.

Článok 3 *Oprávnené právne formy spoločností tretích krajín*

1. Komisia každoročne prijíma zoznam právnych foriem spoločností tretích krajín, pri ktorých sa vychádza z predpokladu, že spĺňajú požiadavky ustanovené v článku 2 ods. 2 písm. a). Predmetný vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 131 ods. 2.

2. Skutočnosť, že určitá právna forma spoločnosti nie je zahrnutá do zoznamu právnych foriem spoločností v tretích krajinách uvedeného v odseku 1 automaticky nevylučuje uplatňovanie tejto smernice na predmetnú právnu formu.

KAPITOLA II

ZÁKLADNÉ POJMY

Článok 4 Vymedzenia pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- (1) „daňovník“ je spoločnosť, ktorá sa rozhodla uplatňovať systém ustanovený v tejto smernici,
- (2) „jednotlivý daňovník“ je daňovník, ktorý nespĺňa požiadavky na konsolidáciu,
- (3) „nedaňovník“ je spoločnosť, ktorá nie je oprávnená uplatňovať systém ustanovený v tejto smernici alebo sa rozhodla ho neuplatňovať,
- (4) „daňovník-rezident je daňovník, ktorý je na daňové účely rezidentom určitého členského štátu v súlade s článkom 6 ods. 3 a 4,
- (5) „daňovník-nerezident“ je daňovník, ktorý nie je na daňové účely rezidentom určitého členského štátu v súlade s článkom 6 ods. 3 a 4,
- (6) „hlavný daňovník“ je:
 - a) daňovník-rezident, ktorý tvorí skupinu so svojimi dcérskymi spoločnosťami s kvalifikovanou podielovou účasťou, so svojimi stálymi prevádzkarňami nachádzajúcimi sa v iných členských štátoch alebo s jednou alebo viacerými stálymi prevádzkarňami dcérskej spoločnosti s kvalifikovanou podielovou účasťou, ktorá je rezidentom tretej krajiny, alebo
 - b) daňovník-rezident, ktorého určila skupina pozostávajúca iba z dvoch alebo viacerých daňovníkov-rezidentov, ktorí sú bezprostrednými dcérskymi spoločnosťami s kvalifikovanou podielovou účasťou tej istej materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom tretej krajiny, alebo
 - c) daňovník-rezident, ktorý je dcérskou spoločnosťou s kvalifikovanou podielovou účasťou materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom tretej krajiny, v prípade že tento daňovník-rezident tvorí skupinu s len jednou alebo viacerými stálymi prevádzkarňami svojej materskej spoločnosti alebo
 - d) stála prevádzkareň, ktorú určil daňovník-nerezident a ktorá tvorí skupinu len vzhľadom na svoje stále prevádzkarne nachádzajúce sa v dvoch alebo viacerých členských štátoch.

- (7) „člen skupiny“ je každý daňovník patriaci do tej istej skupiny, ako sa vymedzuje v článkoch 54 a 55. Ak si daňovník udržiava jednu alebo viacero stálych prevádzkarní v členskom štáte inom ako je členský štát, kde má svoje ústredný riadiaci orgán a orgán kontroly, s každou stálou prevádzkarňou sa zaobchádza ako s členom skupiny.
- (8) „príjmy“ sú peňažné alebo nepeňažné výnosy z predaja alebo akýchkoľvek iných transakcií, bez dane z pridanej hodnoty a iných daní a poplatkov, ktoré sa vyberajú v mene štátnych orgánov vrátane výnosov z odpredaja majetku a práv, ako aj z úrokov, dividend a iných druhov rozdelenia ziskov, výnosov z likvidácie, licenčných poplatkov, subvencií a grantov, prijatých darov, odškodnení a dobrovoľných platieb. Príjmy zahŕňajú aj nepeňažné dary od daňovníkov. Príjmy nezahŕňajú vlastné imanie, ktoré daňovník nadobudol, ani dlhy, ktoré sa mu vrátili,
- (9) „zisk“ je prebytok príjmov nad odpočítateľnými výdavkami a ďalšími odpočítateľnými položkami v daňovom roku,
- (10) „strata“ je prebytok odpočítateľných výdavkov a ďalších odpočítateľných položiek nad príjmami v daňovom roku,
- (11) „konsolidovaný základ dane“ je výsledok sčítania základov dane všetkých členov skupiny, vypočítaných v súlade s článkom 10,
- (12) „prisúdený podiel“ je časť konsolidovaného základu dane skupiny, ktorý je pridelený členovi skupiny na základe vzorca uvedeného v článkoch 86 – 102,
- (13) „hodnota na daňové účely“ dlhodobého majetku alebo súboru majetku je odpisová základňa mínus celková doteraz odpočítaná suma odpisov.
- (14) „dlhodobý majetok“ je všetok hmotný majetok, ktorý daňovník spoplatnene nadobudol alebo vytvoril, a všetok nehmotný majetok, ktorý spoplatnene nadobudol, keď je možné ho jednotlivo oceniť a používa sa dlhšie ako 12 mesiacov na podnikateľské účely na dosiahnutie, udržanie alebo zabezpečenie príjmu, s výnimkou prípadu, keď sú náklady na jeho získanie, vytvorenie alebo zlepšenie nižšie ako 1 000 EUR. Dlhodobý majetok zahŕňa aj finančné aktíva,
- (15) „finančné aktíva“ sú podiely v prepojených podnikoch, pôžičky prepojeným podnikom, podielové účasti, pôžičky podnikom, s ktorými je spoločnosť spojená prostredníctvom podielových účastí, investície v držbe ako dlhodobý majetok, iné pôžičky a vlastné akcie do tej miery, do akej je možné ich podľa vnútroštátnych právnych predpisov vykázat' v súvahe,
- (16) „dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou“ je dlhodobý hmotný majetok, ktorého doba použiteľnosti je aspoň 15 rokov. Budovy, lietadlá a lode sa považujú za dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou,
- (17) „použitý majetok“ je dlhodobý majetok, pri ktorom časť doby použiteľnosti v čase jeho nadobudnutia už uplynula a ktorý je vo svojom súčasnom stave alebo po oprave vhodný na používanie,

- (18) „náklady na zlepšenie“ sú akékoľvek dodatočné výdavky na dlhodobý majetok, ktoré podstatne rozširujú kapacitu tohto majetku alebo podstatne zlepšujú jeho fungovanie alebo predstavujú viac ako 10 % jeho pôvodnej odpisovej základne,
- (19) „zásoby a nedokončená výroba“ je majetok držaný na predaj, ktorý sa nachádza v procese výroby na účely predaja alebo má podobu surovín alebo materiálov a pomocných materiálov určených na spotrebu vo výrobnom procese alebo pri poskytovaní služieb,
- (20) „ekonomický vlastník“ je osoba, ktorej plynú všetky výhody a ktorá znáša všetky riziká spojené s dlhodobým majetkom, bez ohľadu na to, či táto osoba je zákonným vlastníkom. Daňovník, ktorý má právo vlastníť, používať a odpredávať dlhodobý majetok a znáša riziko jeho straty alebo zničenia, je v každom prípade považovaný za ekonomického vlastníka,
- (21) „príslušný orgán“ je orgán, ktorý členský štát určil na spravovanie všetkých záležitostí súvisiacich s implementáciou tejto smernice,
- (22) „hlavný daňový orgán“ je príslušný orgán členského štátu, ktorého je daňovník rezidentom, alebo v prípade stálej prevádzkarne daňovníka-nerezidenta, členský štát, kde sa nachádza,
- (23) „audit“ znamená vyšetrovania, inšpekcie alebo preverovania akéhokoľvek druhu, ktoré vykonáva príslušný orgán na účely overenia toho, či daňovník dodržiava ustanovenia tejto smernice.

Článok 5 *Stála prevádzkareň*

1. Vychádza sa z predpokladu, že daňovník má „stálu prevádzkareň“ v inom štáte, ako je štát, kde sa nachádza jeho ústredný riadiaci orgán a orgán kontroly, keď má v tomto štáte pevné miesto podnikania, prostredníctvom ktorého sa čiastočne alebo úplne vykonáva podnikateľská činnosť, ide najmä o tieto zariadenia:
 - a) miesto orgánu riadenia,
 - b) pobočka,
 - c) kancelária,
 - d) továreň,
 - e) dielňa,
 - f) baňa, ropný alebo plynový vrt, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
2. Stavenisko alebo stavba alebo montáž je stálou prevádzkarňou len v tom prípade, ak má trvanie dlhšie ako dvanásť mesiacov.
3. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 sa za vznik stálej prevádzkarne nepovažujú tieto prípady:

- a) využívanie pracovných priestorov výlučne na skladovanie, vystavovanie alebo dodávky výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi,
 - b) údržba zásob výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkov výlučne na účely skladovania, vystavovania alebo dodávok,
 - c) údržba zásob výrobkov alebo tovaru patriacich daňovníkovi výlučne na účely spracovania inou osobou,
 - d) udržiavanie pevného miesta podnikania výlučne na účely nákupu výrobkov alebo tovaru pre daňovníka alebo získavania informácií preňho,
 - e) udržiavanie pevného miesta podnikania výlučne na účely vykonávania akejkoľvek inej činnosti prípravnej alebo pomocnej povahy pre daňovníka,
 - f) udržiavanie pevného miesta podnikania výlučne na kombináciu činností uvedených v písmenách a) až e) za predpokladu, že celková činnosť vykonávaná v pevnom mieste podnikania vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravnú alebo pomocnú povahu.
4. Bez ohľadu na odsek 1, ak určitá osoba – iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 – koná v mene daňovníka a má v niektorom štáte právomoc uzatvárať v mene daňovníka zmluvy a túto právomoc aj bežne vykonáva, s týmto daňovníkom sa zaobchádza tak, ako keby mal v danom štáte stálu prevádzkareň vzhľadom na činnosť, ktorú daná osoba pre neho vykonáva, s výnimkou, ak je činnosť tejto osoby obmedzená na činnosti uvedené v odseku 3, ktoré v prípade ich vykonávania v pevnom mieste podnikania nie sú dostatočné na to, aby sa predmetné pevné miesto podnikania podľa ustanovení uvedeného odseku považovalo za stálu prevádzkareň.
5. S daňovníkom sa nezaobchádza tak, ako keby mal stálu prevádzkareň len preto, že vykonáva podnikateľskú činnosť v určitom štáte prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pod podmienkou, že takáto osoba koná v rámci svojej bežnej obchodnej činnosti.
6. Skutočnosť, že daňovník, ktorý je rezidentom jedného štátu, ovláda iného daňovníka alebo je ovládaný iným daňovníkom, ktorý je rezidentom iného štátu alebo v ňom vykonáva činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), samotná nie je základom na to, aby bol jeden daňovník považovaný za stálu prevádzkareň druhého.

KAPITOLA III

ZVOLENIE SYSTÉMU USTANOVENÉHO V TEJTO SMERNICI

Článok 6 Zvolenie systému

1. Spoločnosť, na ktorú sa táto smernica vzťahuje a ktorá je na daňové účely rezidentom určitého členského štátu, si môže zvoliť systém ustanovený v tejto smernici pod podmienkami, ktoré sú v nej určené.
2. Spoločnosť, na ktorú sa táto smernica vzťahuje a ktorá nie je na daňové účely rezidentom určitého členského štátu, si môže zvoliť systém ustanovený v tejto smernici pod podmienkami, ktoré sú v nej určené, vzhľadom na stálu prevádzkareň, ktorú prevádzkuje v určitom členskom štáte.
3. Na účely odsekov 1 a 2, spoločnosť ktorá má svoje sídlo, miesto zápisu do obchodného registra alebo miesto skutočného riadiaceho orgánu v určitom členskom štáte a podľa podmienok dohody, ktorú dotknutý členský štát podpísal s treťou krajinou, sa nepovažuje za daňového rezidenta v predmetnej tretej krajine, sa na daňové účely považuje za rezidenta tohto členského štátu.
4. Spoločnosť, ktorá je podľa odseku 3, rezidentom viac ako jedného členského štátu, sa považuje za rezidenta toho členského štátu, kde sa nachádza jej miesto skutočného riadiaceho orgánu.
5. Ak člen skupiny vyvíjajúci činnosť v námornej doprave alebo vo vnútrozemskej vodnej doprave má svoje miesto skutočného riadiaceho orgánu na palube plavidla alebo lode, považuje sa toto miesto za miesto, ktoré sa nachádza v členskom štáte domovského prístavu plavidla alebo lode, alebo v prípade, že takýto domovský prístav neexistuje, v členskom štáte, kde má sídlo prevádzkovateľ plavidla alebo lode.
6. Spoločnosť so sídlom v členskom štáte, ktorá si zvolí systém ustanovený v tejto smernici, musí v rámci tohto systému odvádzať daň z príjmu právnických osôb zo všetkých príjmov zo všetkých zdrojov v členskom štáte, kde má sídlo, alebo mimo neho.
7. Spoločnosť so sídlom v tretej krajine, ktorá si zvolí systém ustanovený v tejto smernici, musí v rámci tohto systému odvádzať daň z príjmu právnických osôb zo všetkých činností, ktoré vykonáva prostredníctvom stálych prevádzkarní v členských štátoch.

Článok 7
Platné právne predpisy

V prípade, že je spoločnosť kvalifikovaná zaviesť systém ustanovený v tejto smernici a rozhodne sa tak urobiť, prestávajú sa na ňu vzťahovať vnútroštátne úpravy dane z príjmu právnických osôb vo všetkých záležitostiach, ktoré sú regulované touto smernicou, pokiaľ nie je uvedené inak.

Článok 8
Smernica je nadradená dohodám medzi členskými štátmi

Ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú bez ohľadu na odporujúce ustanovenia v dohodách uzatvorených medzi členskými štátmi.

KAPITOLA IV

VÝPOČET ZÁKLADU DANE

Článok 9
Všeobecné zásady

1. Pri výpočte základu dane sa zisky a straty zohľadňujú len vtedy, keď nastanú.
2. Transakcie a zdaniteľné udalosti sa posudzujú jednotlivo.
3. Výpočet základu dane sa vykonáva jednotným spôsobom, pokiaľ výnimočné okolnosti neopodstatnia zmenu.
4. Základ dane sa určuje za každý daňový rok, pokiaľ sa neustanoví inak. Daňový rok je akékoľvek dvanásťmesačné obdobie, pokiaľ sa neustanoví inak.

Článok 10
Prvky základu dane

Základ dane sa vypočítava ako príjmy mínus príjmy oslobodené od dane, odpočítateľné výdavky a ostatné odpočítateľné položky.

Článok 11
Príjmy oslobodené od dane

Od dane z príjmov právnických osôb sú oslobodené tieto príjmy:

- a) subvencie priamo súvisiace s nadobudnutím, výrobou alebo zlepšením dlhodobého majetku s výhradou odpisu v súlade s článkami 32 až 42,
- b) výnosy z odpredaja súboru majetku uvedených v článku 39 ods. 2 vrátane trhovej hodnoty nepeňažných darov,

- c) prijaté prisúdené zisky,
- d) výnosy z odpredaja podielov,
- e) príjem stálej prevádzkarne v tretej krajine.

Článok 12 *Odpočítateľné výdavky*

Odpočítateľné výdavky zahŕňajú všetky náklady na predaj a výdavky bez odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty, ktoré daňovníkovi vznikli v súvislosti zo získavaním alebo zabezpečením príjmu, vrátane nákladov na výskum a vývoj a nákladov vzniknutých pri získavaní vlastného imania alebo dlhového kapitálu na účely podnikania.

Odpočítateľné výdavky zahŕňajú aj dary charitatívnym organizáciám, ako sú vymedzené v článku 16, ktoré sú zriadené v členskom štáte alebo tretej krajine, ktorá uplatňuje dohodu o výmene informácií na požiadanie porovnateľnej s ustanoveniami smernice 2011/16/EÚ. Maximálny podiel odpočítateľných výdavkov na peňažné dary charitatívnym organizáciám je 0,5 % príjmu v daňovom roku.

Článok 13 *Ostatné odpočítateľné položky*

Primeraný odpočet sa môže vykonať vzhľadom na odpis dlhodobého majetku v súlade s článkami 32 až 42.

Článok 14 *Neodpočítateľné výdavky*

1. Tieto výdavky sa považujú za neodpočítateľné:
 - a) prisúdené zisky a vrátenie vlastného imania alebo dlhového kapitálu,
 - b) 50 % nákladov na spoločenské podujatia,
 - c) prevod zadržaných ziskov do rezervy, ktorá tvorí časť vlastného imania spoločnosti,
 - d) daň z príjmu právnických osôb,
 - e) úplatky,
 - f) pokuty a sankcie uložené z dôvodu porušenia právnych predpisov, ktoré treba zaplatiť verejnemu orgánu,
 - g) náklady, ktoré spoločnosti vznikli pri dosahovaní príjmu, ktorý je oslobodený od dane podľa článku 11, takéto náklady sa paušálne ustanovujú na 5 % tohto príjmu, pokiaľ daňovník nedokáže preukázať, že mu vznikli nižšie náklady,
 - h) peňažné dary iné ako dary pre charitatívne organizácie vymedzené v článku 16,

- i) bez toho, aby boli dotknuté články 13 a 20, náklady súvisiace s nadobudnutím, výrobou alebo zlepšením dlhodobého majetku s výnimkou dlhodobého majetku súvisiaceho s výskumom a vývojom,
 - j) dane uvedené v prílohe III s výnimkou spotrebných daní uvalených na energetické výrobky, alkohol a alkoholické nápoje a spracovaný tabak.
2. Bez ohľadu na písm. j) odseku 1 môže členský štát ustanoviť odpočet jednej alebo viacerých daní uvedených v prílohe III. V prípade skupiny sa takýto odpočet uplatňuje na prisúdený podiel členov skupiny, ktorí sú rezidentmi daného členského štátu alebo sa v ňom nachádzajú.
3. Komisia môže prijať delegované akty v súlade s článkom 127 a s podmienkou dodržiavania podmienok článkov 128, 129 a 130 s cieľom zmeniť a doplniť prílohu III, ak je to potrebné na začlenenie všetkých podobných daní, ktoré predstavujú viac ako 20 % celkovej sumy dane z príjmu právnických osôb v členskom štáte, ktorý ich vyberá.

Zmeny a doplnenia prílohy III platia pre daňovníkov od daňového roka, ktorý nasleduje po roku vykonania zmeny a doplnenia.

Článok 15

Výdavky vzniknuté v prospech akcionárov

Požitky poskytnuté akcionárovi, ktorý je fyzickou osobou, jeho manželkou/jej manželom, priamym predkom alebo potomkom alebo pridruženým podnikom a ktorý má priamy alebo nepriamy podiel na ovládaní, kapitále alebo riadení daňovníka, ako sa uvádza v článku 78, sa považujú za odpočítateľné výdavky do tej miery, do akej by sa takéto pozitky neposkytli aj nezávislej tretej strane.

Článok 16

Charitatívne organizácie

Organizácia je považovaná za charitatívnu, ak spĺňa tieto podmienky:

- a) je právnickou osobou a štát, kde je usadená, ju podľa svojich právnych predpisov uznal ako charitatívnu organizáciu,
- b) jej jediným alebo hlavným účelom a činnosťou je verejný prospech, vzdelávací, sociálny, lekársky, kultúrny, vedecký, dobročinný, náboženský, environmentálny alebo športový účel sa považuje za verejný prospech, keď je vo všeobecnom záujme,
- c) jej majetok je neodvolateľne určený na podporu jej účelu,
- d) je povinná dodržiavať požiadavky poskytovania informácií týkajúcich sa jej účtovníctva a činností,
- e) nie je politickou stranou v zmysle, ako je tento pojem vymedzený v členskom štáte, kde je usadená.

KAPITOLA V

NAČASOVANIE A KVANTIFIKÁCIA

Článok 17 *Všeobecné zásady*

Príjmy, výdavky a všetky ostatné odpočítateľné položky sa zaznamenávajú v daňovom roku, v ktorom vznikli, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Článok 18 *Časové rozlíšenie príjmov*

Príjmy vznikajú vtedy, keď vzniká právo na ich získanie a možno ich vyčíslit' s primeranou presnosťou, bez ohľadu na to, či sa skutočná platba uskutoční s časovým posunom.

Článok 19 *Vznik odpočítateľných nákladov*

Odpočítateľné náklady vznikajú vtedy, keď sú splnené tieto podmienky:

- a) vznikla povinnosť vykonať platbu,
- b) suma záväzku sa dá vyčíslit' s primeranou presnosťou,
- c) v prípade obchodu s tovarom sa podstatné riziko a výhody vyplývajúce z vlastníctva tovaru preniesli na daňovníka a v prípade poskytovania služieb sa služby daňovníkovi poskytli.

Článok 20 *Náklady súvisiace s neodpísateľnými majetkom*

Náklady súvisiace s nadobudnutím, výrobou alebo zlepšením dlhodobého majetku, na ktorý sa nevzťahuje odpis podľa článku 40, sú odpočítateľné v daňovom roku, počas ktorého sa dlhodobý majetok odpredá, za predpokladu, že výnos z odpredaja je zahrnutý do základu dane.

Článok 21 *Zásoby a nedokončená výroba*

Celková suma odpočítateľných výdavkov za daňový rok sa zvyšuje o hodnotu zásob a nedokončenej výroby na začiatku daňového roka a znižuje o hodnotu zásob a nedokončenej výroby na konci toho istého daňového roka. Vzhľadom na zásoby a nedokončenú výrobu v rámci dlhodobých zmlúv sa nevykonávajú žiadne úpravy.

Článok 22
Oceňovanie

1. Na účely výpočtu základu dane sa transakcie ohodnotia na základe:
 - a) peňažnej protihodnoty za transakciu, ako je cena za tovar alebo služby,
 - b) trhovej hodnoty v prípade, že celá protihodnota za transakciu alebo jej časť je nepeňažnej povahy,
 - c) trhovej hodnoty v prípade nepeňažného daru, ktorý daňovník prijal,
 - d) trhovej hodnoty v prípade nepeňažného daru, ktorý daňovník odovzdal, iného ako sú dary charitatívnym organizáciám,
 - e) reálnej hodnoty finančných aktív a záväzkov, ktoré sú v držbe na účely obchodovania s nimi,
 - f) hodnota na daňové účely v prípade nepeňažných darov charitatívnym organizáciám.

2. Základ dane, príjmy a výdavky sa počas daňového roka vyjadrujú v eurách alebo sa prepočítavajú na eurá v posledný deň daňového roka podľa priemerného ročného výmenného kurzu za kalendárny rok podľa údajov Európskej centrálnej banky alebo, ak sa daňový rok nezhoduje s kalendárnym rokom, podľa priemeru denne pozorovaných výmenných kurzov podľa údajov Európskej centrálnej banky počas daňového roka. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na jednotlivých daňovníkov v členských štátoch, ktoré neprijali euro. Nevzťahuje sa ani na skupinu, ak sa všetci jej členovia nachádzajú v tom istom členskom štáte, ktorý neprijal euro.

Článok 23

Finančné aktíva a záväzky, ktoré sú v držbe na účely obchodovania s nimi (obchodná kniha)

1. Finančné aktívum alebo záväzok sa klasifikujú ako finančné aktívum alebo záväzok v držbe na účely obchodovania, ak je splnená jedna z týchto podmienok:
 - a) boli nadobudnuté alebo vznikli najmä s cieľom predaja alebo spätného odkúpenia v blízkej budúcnosti;
 - b) sú súčasťou portfólia identifikovaných finančných nástrojov vrátane derivátov riadených spolu, pri ktorých sa v poslednom čase preukázal model krátkodobej realizácie zisku.

2. Bez ohľadu na články 18 a 19 sa do základu dane zahŕňajú všetky rozdiely medzi reálnou hodnotou finančných aktív alebo záväzkov v držbe na účely obchodovania na konci daňového roka a ich reálnou hodnotou na začiatku toho istého roka alebo ku dňu ich zakúpenia, ak ide o neskorší z týchto dvoch dátumov.

3. V prípade, že sa finančné aktívum alebo záväzok v držbe na účely obchodovania odpredá, výnos sa pripočíta k základu dane. Reálna hodnota na začiatku daňového

roka alebo trhová hodnota ku dnu zakúpenia, ak ide o neskorsi z týchto dvoch dátumov, sa odpočítava.

článok 24 *Dlhodobé zmluvy*

1. Dlhodobou zmluvou je zmluva, ktorá splňa tieto podmienky:
 - a) uzatvára sa na účely výroby, inštalácie alebo výstavby alebo výkonu služeb,
 - b) jej platnosť presahuje 12 mesiacov alebo sa očakáva, že presiahne 12 mesiacov.
2. Bez ohladu na článok 18, sa príjmy vyplyvajuce z dlhodobej zmluvy vykazujú na daňové účely v sume zodpovedajúcej tej časti zmluvy, ktorá sa splnila v prislušnom daňovom roku. Stupeň splnenia zmluvy sa určuje buď s odkazom na pomer nákladov v danom roku k odhadovanm celkovm nákladom alebo na základe odborného posúdenia štádia splnenia zmluvy ku koncu daňového roka.
3. Náklady súvisiace s dlhodobými zmluvami sa zohladnuju v tom daňovom roku, v ktorom vznikli.

článok 25 *Rezervy*

1. Bez ohladu na článok 19, ak sa na konci daňového roka potvrdí, že daňovníkovi vyplýva právna povinnosť alebo mu v budúcnosti pravdepodobne vyplynie právna povinnosť z cinnosti alebo transakcií vykonaných v predmetnom roku alebo v predchádzajúcich daňových rokoch, suma vyplyvajuca z tejto povinnosti, ktorá je mozno spolahlivo odhadnuť, sa považuje za odpočítateľnú za predpokladu, že konečné zaplatenie sumy by viedlo k odpocitatelnm nákladom.

Ak sa povinnosť týka činnosti alebo transakcie, ktorá bude pokračovat v budúcich daňových rokoch, odpočet sa rozdelí pomerne na odhadovanú dobu trvania činnosti alebo transakcie, a to vzhladom na príjmy z nich získané.

Sumy odpočítané podla tohto článku sa preskúmajú a upravia na konci každeho daňového roka. Pri výpočte základu dane v budúcich rokoch sa zohladnia už odpočítané sumy.

2. Spolahlivy odhad sú očakávané výdavky potrebné na splnenie predmetnej povinnosti na konci daňového roka za predpokladu, že odhad vychádza zo všetkych relevantných faktorov vrátane skúsenosti, ktoré v minulosti získala spoločnosť, skupina alebo hospodárske odvetvie. Pri odhade rezervy platia tieto zásady:
 - a) zohladnuju sa všetky riziká a neistoty. Neistota však neopodstatnuje vytváranie nadmerných rezerv,
 - b) ak je doba vytvárania rezervy minimálne 12 mesiacov a neexistuje dohodnutá diskontná sadzba, rezerva sa diskontuje ročnou priemernou medzibankovou

referenčnou úrokovou sadzbou (Euribor) pre záväzky so splatnosťou 12 mesiacov, ako ju zverejnila Európska centrálna banka, v tom kalendárnom roku, počas ktorého sa končí daňový rok,

- c) budúce udalosti sa zohľadnia, ak možno odôvodnene očakávať, že nastanú,
- d) zohľadňujú sa budúce požitky priamo súvisiace s udalosťami, ktoré sú dôvodom vzniku rezerv.

Článok 26 Dôchodky

V prípade dôchodkových rezerv sa na určenie spoľahlivého odhadu výšky dávok, ktoré si zamestnanci zarobili výmenou za svoju službu v bežnom období a predchádzajúcich obdobiach, používajú aktuárske metódy sumy.

Dôchodková rezerva sa diskontuje na základe sadzby Euribor pre záväzky s dvanásťmesačnou splatnosťou, ktorú zverejňuje Európska centrálna banka. Výpočty sú založené na ročnom priemere tejto sadzby v kalendárnom roku, počas ktorého sa daňový rok končí.

Článok 27 Odpočet nevymožiteľných pohľadávok

1. Odpočet nevymožiteľných pohľadávok je povolený, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) daňovník ku koncu daňového roka prijal všetky primerané kroky s cieľom vymôcť pohľadávku a opodstatnene sa domnieva, že pohľadávka zostane sčasti alebo celkom nevymožiteľná, alebo daňovník má veľký počet rovnakých pohľadávok a je schopný na základe všetkých relevantných faktorov vrátane prípadných skúseností z minulosti spoľahlivo odhadnúť sumu nevymožiteľnej pohľadávky v percentách,
 - b) dlžník nie je členom tej istej skupiny ako daňovník,
 - c) v súvislosti s nevymožiteľnými pohľadávkami sa neuplatnil odpočet podľa článku 41,
 - d) v prípadoch, keď nevymožiteľná pohľadávka súvisí s dodaním tovaru alebo poskytnutím služby, suma zodpovedajúca dlhu sa zahrnula ako príjem do základu dane.
2. Pri určovaní toho, či sa na dosiahnutie zaplatenia pohľadávky podnikli všetky primerané kroky, sa zohľadňujú tieto skutočnosti:
 - a) či náklady na vymoženie sú vo vzťahu k dlhu neprimerané,
 - b) či sa dá opodstatnene očakávať úspech pri vymáhaní dlhu,
 - c) či je za daných okolností rozumné očakávať od spoločnosti, aby sa ďalej usilovala dlh vymôcť.

3. V prípade, ak sa pohľadávka v minulosti odpočítaná ako nevyožiteľná pohľadávka splatila, získaná suma sa pripočíta k základu dane v roku, keď sa dlh splatil.

Článok 28 Zabezpečenie

So ziskami a stratami zo zabezpečovacieho nástroja sa zaobchádza rovnako ako so zodpovedajúcimi ziskami a stratami zo zabezpečenej položky. V prípade daňovníkov, ktorí sú členmi skupiny, môžu mať zabezpečovací nástroj a zabezpečenú položku v držbe rozdielni členovia skupiny. Vzťah zabezpečenia existuje, ak sú splnené obe tieto podmienky:

- a) zabezpečovací vzťah sa formálne určil a dopredu zdokumentoval,
- b) vychádza sa z predpokladu, že zabezpečenie je vysoko účinné a túto účinnosť je možné spoľahlivo určiť.

Článok 29 Zásoby a nedokončená výroba

1. Náklady na položky zásob a nedokončenú výrobu, ktoré sa za bežných okolností nedajú vzájomne vymeniť, a náklady vyrobeného tovaru alebo poskytnutých služieb, ktoré sa oddelili na špecifické projekty, sa určujú jednotlivo. Náklady na iné položky na sklade a nedokončené výrobky sa určujú metódou FIFO alebo metódou váženého priemeru nákladov.
2. Daňovník dôsledne používa rovnakú metódu oceňovania zásob na sklade a nedokončených výrobkov, ktoré sú podobnej povahy a sú určené na podobné použitie. Náklady na zásoby a nedokončenú výrobu by mali zahŕňať všetky obstarávacie náklady, priame náklady na premenu a ostatné priame náklady, ktoré vznikli pri premiestnení zásob na súčasné miesto a ich premene do súčasného stavu. Náklady sa vykazujú netto bez odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty. Daňovník, ktorý pri oceňovaní zásob na sklade a nedokončených výrobkov zohľadňoval aj nepriame náklady pred tým, ako si zvolil systém ustanovený v tejto smernici, môže naďalej uplatňovať metódu nepriamych nákladov.
3. Oceňovanie zásob a nedokončenej výroby sa vykonáva jednotným spôsobom.
4. Zásoby a nedokončená výroby sa oceňujú posledný deň daňového roka nižšou cenou z týchto dvoch: obstarávacie prípadne výrobné náklady a čistá realizovateľná hodnota. Čistá realizovateľná hodnota je odhadovaná predajná cena v rámci bežného podnikania mínus odhadované náklady na dokončenie a odhadované náklady potrebné na uskutočnenie predaja.

Článok 30
Poist'ovacie spoločnosti

Na poisťovacie spoločnosti, ktoré v súlade so smernicou Rady 73/239/EHS¹⁵ o iných ako životných poisteniach, smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES¹⁶ o životnom poistení a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/68/ES¹⁷ o zaistení získali oprávnenie vykonávať činnosť, sa vzťahujú tieto dodatočné pravidlá:

- a) základ dane zahŕňa rozdiel medzi trhovou hodnotou – určenou na konci a na začiatku toho istého daňového roka alebo pri predaji, ak nastal neskôr – majetku, do ktorého sa investuje v prospech majiteľa životnej poisťky, ktorý znáša investičné riziko,
- b) základ dane zahŕňa rozdiel medzi trhovou hodnotou – určenou v čase odpredaja a na začiatku toho daňového roka alebo pri vykonaní nákupu, ak nastal neskôr – majetku, do ktorého sa investuje v prospech majiteľa životnej poisťky, ktorý znáša investičné riziko,
- c) Technické rezervy poisťovacích spoločností zriadených v súlade so smernicou 91/674/EHS¹⁸ sú odpočítateľné s výnimkou vyrovnávacích rezerv. Členský štát môže ustanoviť odpočítanie vyrovnávacích rezerv. V prípade skupiny sa takéto odpočítanie vyrovnávacích rezerv uplatní na prisúdený podiel základu dane člena skupiny, ktorý je rezidentom uvedeného členského štátu alebo sa v ňom nachádza. Odpočítané sumy sa preskúmajú a upravujú na konci každého daňového roka. Pri výpočte základu dane v budúcich rokoch sa zohľadnia už odpočítané sumy.

Článok 31
Prevody aktív do tretej krajiny

1. Prevod dlhodobého majetku daňovníka-rezidenta na jeho stálu prevádzkareň v tretej krajine sa na účely výpočtu základu dane daňovníka-rezidenta za daňový rok, keď sa prevod vykonal, považuje za odpredaj aktív. Prevod dlhodobého majetku daňovníka-nerezidenta z jeho stálej prevádzkarne v členskom štáte do tretej krajiny sa takisto považuje za odpredaj aktív.
2. Odsek 1 sa neuplatňuje v prípade, ak je tretia krajina členom Európskeho hospodárskeho priestoru a medzi predmetnou treťou krajinou a členským štátom daňovníka-rezidenta alebo stálej prevádzkarne existuje dohoda o výmene informácií podľa smernice 2011/16/EÚ.

¹⁵ Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3.

¹⁶ Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁷ Ú. v. EÚ L 232, 9.12.2005, s.1.

¹⁸ Ú. v. ES L 374, 19.12.1991, s. 1.

KAPITOLA VI

ODPIS DLHODOBÉHO MAJETKU

Článok 32 *Register dlhodobého majetku*

Náklady na nadobudnutie, výrobu alebo zlepšenie spolu s príslušným dátumom sa zaznamenávajú do registra dlhodobého majetku pre každý dlhodobý majetok osobitne.

Článok 33 *Odpisová základňa*

1. Odpisová základňa pozostáva zo všetkých nákladov priamo spojených s nadobudnutím, výrobou alebo zlepšením dlhodobého majetku.

Náklady nezahŕňajú odpočítateľnú daň z pridanej hodnoty.

V prípade dlhodobého majetku, ktorý vyprodukoval daňovník, sa k odpisovej základni pripočítavajú aj nepriame náklady vzniknuté pri výrobe tohto dlhodobého majetku, ak nie sú inak odpočítateľné.

2. Odpisová základňa majetku prijatého ako dar je jeho trhovú hodnotu uvedenú v príjmoch.
3. Odpisová základňa dlhodobého majetku, ktorý je možné odpísať, sa znižuje o všetky subvencie priamo spojené s nadobudnutím, výrobou alebo zlepšením tohto majetku, ako sa uvádza v článku 11 písm. a).

Článok 34 *Oprávnenie na odpis*

1. S výhradou odseku 3 odpis odpočítava ekonomický vlastník.
2. V prípade lízingovej zmluvy, pri ktorej ekonomický vlastník nie je zároveň zákonným vlastníkom, ekonomický vlastník je oprávnený odpočítať úrokový prvok lízingových platieb zo svojho základu dane. Úrokový prvok lízingových platieb sa zahrnie do základu dane zákonného vlastníka.
3. Dlhodobý majetok smie súčasne odpísať len jeden daňovník. Ak sa ekonomický vlastník majetku nedá určiť, odpis je oprávnený odpočítať zákonný vlastník. V takom prípade sa úrokový prvok lízingových platieb nezahrnie do základu dane zákonného vlastníka.
4. Daňovník sa nemôže vzdať odpisovania.

5. Komisia môže prijať delegované akty v súlade s článkom 127 a za podmienok uvedených v článkoch 128, 129 a 130 s cieľom ustanoviť viacero podrobných pravidiel týkajúcich sa:
- a) vymedzenia zákonného a ekonomického vlastníctva predovšetkým v súvislosti s majetkom, ktorý je predmetom lízingu,
 - b) výpočtu kapitálových a úrokových prvkov lízingových platieb,
 - c) výpočtu odpisovej základne majetku, ktorý je predmetom lízingu.

Článok 35
Odpis nákladov na zlepšenie

Náklady na zlepšenie sa odpisujú v súlade s pravidlami o dlhodobom majetku, ktorý sa zlepšil, rovnako, ako keby vznikli pri novo nadobudnutom dlhodobom majetku.

Článok 36
Jednotlivo odpísateľný majetok

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 a články 39 a 40, dlhodobý majetok sa odpisuje jednotlivo lineárne počas jeho doby použiteľnosti. Doba použiteľnosti dlhodobého majetku sa stanovuje takto:
- a) budovy: 40 rokov,
 - b) hmotný majetok s dlhou životnosťou iný ako budovy: 15 rokov,
 - c) nehmotný majetok s dlhou životnosťou: doba, počas ktorej sa na majetok vzťahuje právna ochrana alebo na ktorú sa udelili práva, ak sa uvedená doba nedá určiť, 15 rokov.
2. Použité budovy, použitý hmotný majetok s dlhou životnosťou a použitý nehmotný majetok s dlhou životnosťou sa odpisujú podľa týchto pravidiel:
- a) použitá budova sa odpisuje počas 40 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti budovy je kratšia ako 40 rokov, v takom prípade sa budova odpisuje počas tejto kratšej doby,
 - b) použitý dlhodobý hmotný majetok s dlhou životnosťou sa odpisuje počas 15 rokov, pokiaľ daňovník nepreukáže, že odhadovaná zostávajúca doba použiteľnosti aktíva je kratšia ako 15 rokov, v takom prípade sa majetok odpisuje počas tejto kratšej doby,
 - c) použitý nehmotný majetok s dlhou životnosťou sa odpisuje počas 15 rokov, ak sa dá určiť zostávajúca doba, počas ktorej sa na majetok vzťahuje právna ochrana alebo na ktorú sa udelili práva, v takom prípade sa majetok odpisuje počas určenej doby.

Článok 37
Čas vykonania odpisu

1. V roku nadobudnutia alebo začatia používania majetku, podľa toho, ktorá udalosť nastane neskôr, sa odpočíta suma odpisu za celý rok. V roku odpredaja majetku sa odpis neodpočítava.
2. V prípade, že sa majetok odpredá (dobrovoľne alebo nedobrovoľne) v určitom daňovom roku, jeho hodnota na daňové účely a hodnota na daňové účely prípadných nákladov na zlepšenie sa odpočíta od základu dane v predmetnom daňovom roku. Ak sa v prípade dlhodobého majetku vykonal výnimočný odpočet podľa článku 41, odpočet podľa článku 20 sa zníži tak, aby sa zohľadnil umožnený vykonaný výnimočný odpočet.

Článok 38
Odloženie zdanenia pri náhradnom majetku

1. V prípade, že sa výnos z odpredaja jednotlivu odpísateľného majetku má investovať pred koncom druhého daňového roka po daňovom roku, keď sa uskutočnil odpredaj, do majetku používaného na rovnaké alebo podobné účely, suma, o ktorú výnos prevyšuje hodnotu majetku na daňové účely, sa odpočítava v roku odpredaja. Odpisová základňa náhradného majetku sa znižuje o rovnakú sumu.

Majetok, ktorý sa odpredá dobrovoľne, musí pred odpredajom byť vo vlastníctve minimálne počas troch rokov.

2. Náhradný majetok sa môže zakúpiť v daňovom roku pred odpredajom.

Ak sa náhradný majetok nezakúpi pred koncom druhého daňového roka po roku, keď nastal odpredaj majetku, suma odpočítaná v roku odpredaja, zvýšená o 10 %, sa pripočíta k základu dane v druhom daňovom roku po tom, ako nastal odpredaj.

3. Ak daňovník vystúpi zo skupiny, ktorej je členom, alebo prestane uplatňovať systém ustanovený v tejto smernici počas prvého roka, bez toho, aby bol zakúpil náhradný majetok, suma odpočítaná v roku odpredaja sa pripočíta k základu dane. Ak daňovník vystúpi zo skupiny alebo prestane uplatňovať systém v druhom roku, predmetná suma sa zvýši o 10 %.

Článok 39
Súbor majetku

1. Dlhodobý majetok iný dlhodobý majetok uvedený v článkoch 36 a 40 sa odpočítava spolu v jednom súbore majetku s ročnou sadzbou 25 % odpisovej základne.
2. Odpisová základňa súboru majetku na konci daňového roka je jeho hodnota na daňové účely na konci predchádzajúceho roka, upravená o majetok, ktorý sa počas bežného roka do súboru majetku zahrnie alebo z neho vylúči. Úpravy sa vykonajú vzhľadom na náklady na nadobudnutie, výrobu alebo zlepšenie majetku (ktoré sa pripočítajú) a vzhľadom na výnosy z odpredaja majetku a akékoľvek prijaté odškodnenie za stratu alebo zničenie majetku (ktoré sa odpočítajú).

3. Ak odpisová základňa vypočítaná podľa odseku 2 je záporná suma, pripočíta sa taká suma, aby odpisová základňa bola nula. Rovnaká suma sa pripočíta k základu dane.

Článok 40
Majetok, ktorý sa neodpisuje

Neodpisujú sa tento majetok:

- a) dlhodobý hmotný majetok, ktorého hodnota sa neznižuje v dôsledku prirodzeného opotrebovania a starnutia, ako napríklad pozemky, umenie, starožitnosti alebo šperky,
- (b) finančné aktíva.

Článok 41
Výnimočný odpis

1. Ak daňovník za mimoriadnych okolností preukáže, že sa hodnota dlhodobého majetku, ktorý sa neodpisuje, na konci daňového roka sa trvalo znižovala, môže odpočítať sumu zodpovedajúcu zníženiu hodnoty. Takýto odpočet sa však nemôže vykonať pri aktívach, pri ktorých sú výnosy z ich odpredaja oslobodené od dane.
2. Ak sa hodnota aktíva, pri ktorom sa vykonal takýto výnimočný odpis v predchádzajúcom daňovom roku, následne zvýši, suma zodpovedajúca zvýšeniu hodnoty sa pripočíta k základu dane v roku, keď toto zvýšenie hodnoty nastane. Suma z takéhoto pripočítania alebo všetkých pripočítaní však nesmie presiahnuť sumu pôvodne povoleného odpočtu.

Článok 42
Spresnenie kategórií dlhodobého majetku

Komisia môže prijať delegované akty v súlade s článkom 127 a za podmienok uvedených v článkoch 128, 129 a 130 s cieľom presnejšie vymedziť kategórie dlhodobého majetku uvedeného v tejto kapitole.

KAPITOLA VII

STRATY

Článok 43
Straty

1. Strata, ktorá vznikla daňovníkovi alebo stálej prevádzkarni daňovníka-nerezidenta v daňovom roku sa môže odpočítať v nasledujúcich daňových rokoch, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

2. Zníženie základu dane z dôvodu strát z predchádzajúcich rokov nesmie mať za následok zápornú sumu.
3. Najstaršie straty sa uplatnia ako prvé.

KAPITOLA VIII

USTANOVENIA O VSTUPE DO SYSTÉMU USTANOVENÉHO V TEJTO SMERNICI A VYSTÚPENÍ Z NEHO

Článok 44

Všeobecné pravidlá vykazovania a oceňovania majetku a záväzkov

Ak sa daňovník rozhodne uplatňovať systém ustanovený v tejto smernici, všetok majetok a záväzky sa vykážu s hodnotou, ktorá sa vypočítala podľa vnútroštátnych daňových pravidiel bezprostredne pred dátumom, keď začne systém uplatňovať, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Článok 45

Kvalifikácia dlhodobého majetku na účely odpisu

1. Dlhodobý majetok, ktorý sa zahŕňa do systému ustanoveného v tejto smernici, sa odpisuje v súlade s článkami 32 až 42.
2. Bez ohľadu na odsek 1 sa uplatňujú tieto pravidlá odpisu:
 - a) dlhodobý majetok, ktorý je jednotlivo odpísateľný podľa vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb, ktorá sa vzťahovala na daňovníka predtým, ako aj podľa pravidiel systému sa odpisujú podľa článku 36 ods.2,
 - b) dlhodobý majetok, ktorý bol jednotlivo odpísateľný podľa vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb, ktorá sa vzťahovala na daňovníka predtým, ale nie podľa pravidiel systému, sa začlení do súboru majetku ustanoveného v článku 39,
 - c) dlhodobý majetok, ktorý bol zahrnutý do súboru majetku na účely odpisu podľa vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb, ktorá sa vzťahovala na daňovníka predtým, sa v systéme začlení do súboru majetku ustanoveného v článku 39 aj v tom prípade, ak by bol podľa pravidiel systému odpísateľný jednotlivo,
 - d) dlhodobý majetok, ktorý nebol odpísateľný alebo sa neodpísal v rámci vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb, ktorá sa vzťahovala na daňovníka predtým, ale je odpísateľný podľa pravidiel systému, sa odpisuje v súlade s článkom 36 ods. 1 alebo prípadne podľa článku 39.

Článok 46
Dlhodobé zmluvy platné v čase vstupu do systému

Príjmy a výdavky, ktoré sa podľa článku 24 ods. 2 a 3 dosiahli alebo vznikli pred tým, ako si daňovník zvolil systém ustanovený v tejto smernici, ale ktoré sa ešte nezahrnuli do základu dane podľa vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb, ktorá sa vzťahovala na daňovníka predtým, sa pripočítajú k základu dane alebo od neho odpočítajú v súlade s pravidlami časovej postupnosti uvedenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Príjmy, ktoré sa zdaňovali podľa vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb pred tým, ako si daňovník zvolil systém, vyššou sadzbou, ako keby boli zahrnuté v základe dane podľa článku 24 ods. 2, sa odpočítajú od základu dane.

Článok 47
Rezervy a odpočty pri vstupe do systému

1. Rezervy, dôchodkové rezervy a odpočty nevymožiteľných pohľadávok ustanovené v článkoch 25, 26 a 27 sú odpočítateľné iba do tej miery, do akej plynú z činností alebo transakcií vykonaných po tom, ako si daňovník zvolil systém ustanovený v tejto smernici.
2. Výdavky, ktoré vznikli v súvislosti s činnosťami alebo transakciami vykonanými pred tým, ako si daňovník zvolil systém, ale v prípade ktorých sa odpočet nevykonal, sú odpočítateľné.
3. Sumy odpočítané pred vstupom do systému sa nemôžu odpočítať znovu.

Článok 48
Straty vzniknuté pred vstupom do systému

Ak daňovníkovi pred tým, ako si zvolil systém ustanovený v tejto smernici, vznikli straty, ktoré by sa podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov dali preniesť do budúcich období, ale ešte sa nevyrovnali so zdaniteľnými ziskami, v takom prípade možno tieto straty odpočítať zo základu dane do miery ustanovenej vo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Článok 49
Všeobecné pravidlo o vystúpení zo systému

Ak daňovník vystúpi zo systému ustanoveného v tejto smernici, jeho aktíva a záväzky sa vykazujú v hodnote, ktorá sa vypočítala podľa pravidiel systému, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Článok 50
Dlhodobý majetok odpísaný v súbore majetku

Ak daňovník vystúpi zo systému ustanoveného v tejto smernici, jeho súbor majetku podľa systému ustanoveného v tejto smernici sa na účely vnútroštátnych daňových pravidiel, ktoré

sa naň začnú vzťahovať po tom, ako vystúpi zo systému, vykazuje ako jeden súbor majetku, ktorý sa odpíše degresívnou metódou s ročnou sadzbou 25 %.

Článok 51

Dlhodobé zmluvy platné v čase vystúpenia zo systému

Po vystúpení daňovníka zo systému sa s príjmami a nákladmi vyplývajúcimi z dlhodobých zmlúv zaobchádza v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi o dani z príjmov právnických osôb, ktoré sa na daňovníka začnú vzťahovať po jeho vystúpení zo systému. Príjmy a výdavky zohľadnené na daňové účely v systéme ustanovenom v tejto smernici sa však už nanovo nezohľadnia.

Článok 52

Rezervy a odpočty pri vystúpení zo systému

Po vystúpení daňovníka zo systému ustanoveného v tejto smernici sa výdavky, ktoré sa už odpočítali v súlade s článkami 25 až 27, nemôžu znovu odpočítať.

Článok 53

Straty pri vystúpení zo systému

Straty, ktoré daňovníkovi vznikli a ktoré sa nevyrovnali so zdaniteľnými ziskami podľa pravidiel systému ustanoveného v tejto smernici, sa prenesú do budúcich období v súlade s vnútroštátnymi predpismi o dani z príjmu právnických osôb.

KAPITOLA IX

KONSOLIDÁCIA

Článok 54

Dcérske spoločnosti s kvalifikovanou podielovou účasťou

1. Dcéorskými spoločnosťami s kvalifikovanou podielovou účasťou sú všetky bezprostredné dcérske spoločnosti a dcérske spoločnosti nižšej úrovne, v ktorých má materská spoločnosť tieto práva:
 - a) právo vykonávať viac ako 50 % hlasovacích práv,
 - b) vlastnícke právo, ktoré zodpovedá viac ako 75 % kapitálu spoločnosti alebo viac ako 75 % práv, na základe ktorých má nárok na zisk.
2. Na účely výpočtu prahov uvedených v odseku 1 pri spoločnostiach, ktoré nie sú bezprostrednými dcéorskými spoločnosťami, sa uplatňujú tieto pravidlá:
 - a) keď sa dosiahne prahová hodnota hlasovacích práv pri dcéorských spoločnostiach a dcéorských spoločnostiach nižšej úrovne, považuje sa účasť materskej spoločnosti za 100 %,

- b) nárok na zisk a vlastníctvo kapitálu sa vypočítava vynásobením podielov v dcérskych spoločnostiach všetkých nižších úrovní. Vlastnícke právo zodpovedajúce 75 % alebo menej, ktoré má v držbe priamo alebo nepriamo materská spoločnosť vrátane práv v spoločnostiach, ktoré sú rezidentmi tretej krajiny, sa pri tomto výpočte takisto zohľadnia.

Článok 55 *Vytvorenie skupiny*

1. Daňovník-rezident tvorí skupinu s/so:
 - a) všetkými svojimi stálymi prevádzkarňami v iných členských štátoch,
 - b) všetkými stálymi prevádzkarňami v členských štátoch svojich dcérskych spoločností s kvalifikovanou podielovou účasťou, ktoré sú rezidentmi tretej krajiny,
 - c) všetkými svojimi dcérskymi spoločnosťami s kvalifikovanou podielovou účasťou, ktoré sú všetky rezidentom v jednom členskom štáte alebo sú rezidentmi viacerých členských štátov,
 - d) inými daňovníkmi-rezidentmi, ktorí sú dcérske spoločnosti s kvalifikovanou podielovou účasťou tej istej materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom tretej krajiny a spĺňa podmienky uvedené v článku 2 ods. 2 písm. a).
2. Daňovník-nerezident vytvára skupinu vzhľadom na všetky svoje stále prevádzkarne v členských štátoch a všetky svoje dcérske spoločnosti s kvalifikovanou podielovou účasťou, ktoré sú všetky rezidentom v jednom členskom štáte alebo sú rezidentmi vo viacerých členských štátoch, vrátane stálych prevádzkarní svojich dcérskych spoločností s kvalifikovanou podielovou účasťou, ktoré sa nachádzajú v členských štátoch.

Článok 56 *Platobná neschopnosť*

Spoločnosť, ktorá je platobne neschopná alebo sa nachádza v likvidácii, sa nemôže stať členom skupiny. Daňovník, ktorý je vyhlásený za platobne neschopného alebo ktorý sa nachádza v likvidácii, musí skupinu bezodkladne opustiť.

Článok 57 *Rozsah konsolidácie*

1. Konsoliduje sa daňový základ členov skupiny.
2. Ak je konsolidovaný základ dane záporný, strata sa prenesie do budúcich období a vyrovná s ďalším kladným konsolidovaným základom dane. Keď je konsolidovaný základ dane kladný, rozdelí sa v súlade s článkami 86 až 102.

Článok 58
Časový plán

1. Prahová hodnota uvedená v článku 54 sa musí dodržiavať počas celého daňového roka.
2. Bez ohľadu na odsek 1, daňovník sa stáva členom skupiny v deň, keď sa dosiahne prahová hodnota uvedená v článku 54. Prahové hodnoty sa musia spĺňať minimálne počas deviatich po sebe nasledujúcich mesiacov, v opačnom prípade sa s daňovníkom zaobchádza tak, ako keby sa nebol stal členom skupiny.

Článok 59
Zrušenie vnútroskupinových transakcií

1. Pri výpočte konsolidovaného základu dane sa neberú do úvahy zisky a straty vyplývajúce z transakcií vykonávaných priamo medzi členmi skupiny.
2. Na určenie toho, či ide o vnútroskupinovú transakciu, musia obe strany transakcie v čase, keď sa transakcia realizuje a vykazujú sa súvisiace príjmy a výdavky, byť členmi skupiny.
3. Skupiny na zaznamenávanie vnútroskupinových transakcií skupiny uplatňujú jednotnú a primerane zdokumentovanú metódu. Skupiny môžu zmeniť metódu len v prípade závažných hospodárskych dôvodov na začiatku daňového roka.
4. Metóda zaznamenávania vnútroskupinových transakcií musí umožňovať identifikáciu všetkých vnútroskupinových prevodov a predajov pri nižších nákladoch a nižšej hodnote na daňové účely.

Článok 60
Zrážková daň a zdaňovanie pri zdroji

Na transakcie medzi členmi skupiny sa neuvalujú žiadne zrážkové dane ani zdaňovanie pri zdroji.

KAPITOLA X

VSTUP DO SKUPINY A VYSTÚPENIE Z NEJ

Článok 61
Dlhodobý majetok pri vstupe do skupiny

Ak je daňovník v deň svojho vstupu do skupiny ekonomickým vlastníkom neodpisateľného alebo jednotlivo odpísateľného dlhodobého majetku a jeden z členov skupiny do piatich rokov od predmetného dátumu čokoľvek z tohto majetku odpredá, v roku odpredania sa vykoná úprava prisúdeného podielu člena skupiny, ktorý mal v čase vstupu predmetný majetok vo svojom vlastníctve. K predmetnému podielu sa pripočítajú výnosy tohto odpredaja a náklady

súvisiace s neodpisateľným majetkom a hodnota odpísateľného majetku na daňové účely sa odpočíta.

Takáto úprava sa takisto vykoná pri finančných aktívach s výnimkou podielov v prepojených podnikoch, účasti a vlastných akcií.

Ak v dôsledku reorganizácie podnikateľskej činnosti daňovník prestane existovať alebo už nemá stálu prevádzkareň v členskom štáte, ktorého bol rezidentom v deň svojho vstupu do skupiny, vychádza sa z predpokladu, že v danom členskom štáte má stálu prevádzkareň na účely uplatňovania tohto článku.

Článok 62

Dlhodobé zmluvy platné v čase vstúpenia do skupiny

Príjmy a výdavky vzniknuté podľa článku 24 ods. 2 a 3 pred tým, ako daňovník vstúpil do skupiny, ale zatiaľ nebol zahrnutý do výpočtu dane podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov o dani z príjmov právnických osôb sa pripočítajú k prisúdenému podielu, prípadne sa od neho odpočítajú v súlade s pravidlami o časovom pláne vo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Príjmy, ktoré sa zdaňovali podľa vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb pred tým, ako daňovník vstúpil do skupiny, vyššou sadzbou, ako keby sa zdaňovali podľa článku 24 ods. 2, sa odpočítajú od základu prisúdeného podielu.

Článok 63

Rezervy a odpočty pri vstupe do skupiny

Príjmy, na ktoré sa vzťahuje článok 25, 26 a 27, ktoré vznikli v súvislosti s činnosťami alebo transakciami vykonanými pred tým, ako daňovník vstúpil do skupiny, ale pri ktorých sa podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov o dani z príjmov právnických osôb nevytvorila rezerva ani nevykonan odpočet, sú odpočítateľné len vzhľadom na prisúdený podiel daňovníka, pokiaľ nevznikli neskôr ako päť rokov po dni vstupu daňovníka do skupiny.

Článok 64

Straty pri vstupe do skupiny

Nevyrovnané straty, ktoré vznikli daňovníkovi alebo stálej prevádzkarni podľa pravidiel tejto smernice alebo podľa vnútroštátnych právnych predpisov o dani z príjmov právnických osôb pred vstupom do skupiny, sa nemôžu vyrovnat' s konsolidovaným základom dane. Takéto straty sa prenesú do budúcich období a môžu sa vyrovnat' s prisúdeným podielom v súlade s článkom 43 alebo s vnútroštátnymi právnymi predpismi o dani z príjmov právnických osôb, ktoré by sa na daňovníka vzťahovali bez systému ustanoveného v tejto smernici.

Článok 65
Rozpustenie skupiny

Ak sa skupina rozpustí, daňový rok považuje sa za ukončený. Konsolidovaný základ dane a všetky nevyrovnané straty skupiny sa rozdelia medzi všetkých členov skupiny v súlade s článkami 86 až 102 na základe faktorov prisúdenia uplatniteľnými na daňový rok, v ktorom sa skupina rozpustila.

Článok 66
Straty po rozpustení skupiny

Po rozpustení skupiny sa so stratami zaobchádza takto:

- a) ak daňovník zostáva v systéme ustanovenom v tejto smernici ale už nie ako člen skupiny, straty sa prenesú do budúcich období a vyrovnajú sa podľa článku 43,
- b) ak daňovník vstúpi do inej skupiny, straty sa prenesú do budúcich období a vyrovnajú sa s prisúdeným podielom,
- c) ak daňovník opustí systém, straty sa prenesú do budúcich období a vyrovnajú sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov o dani z príjmov právnických osôb, ktoré sa stanú uplatniteľnými, ako keby boli vznikli v čase, keď by sa na daňovníka vzťahovali tieto právne predpisy.

Článok 67
Dlhodobý majetok pri výstupe zo skupiny

Ak sa neodpísateľný alebo jednotlivito odpísateľný dlhodobý majetok, s výnimkou toho, ktorý má za následok obmedzené oslobodenie od dane podľa článku 75, odpredá do troch rokov od toho, ako zo skupiny vystúpil daňovník, ktorý bol ekonomickým vlastníkom predmetného majetku, výnos sa pripočíta ku konsolidovanému základu dane skupiny v roku jeho odpredania a náklady súvisiace s neopísateľným majetkom a hodnota odpísateľného majetku na daňové účely sa odpočítajú.

Rovnaké pravidlo platí pre finančné aktíva s výnimkou podielov v prepojených podnikoch, účasti a vlastných akcií.

Ak sa výnosy z odpredaja pripočítajú ku konsolidovanému základu dane skupiny, nezdaňujú sa už iným spôsobom.

Článok 68
Nehmotný majetok vytvorený vlastnou činnosťou

Ak zo skupiny vystúpi daňovník, ktorý je ekonomickým vlastníkom nehmotného majetku vytvoreného vlastnou činnosťou, suma zodpovedajúca nákladom na výskum, vývoj, marketing a reklamu vzniknutým v súvislosti s týmito aktívami počas predchádzajúcich piatich rokov sa pripočíta ku konsolidovanému základu dane zostávajúcich členov skupiny. Pripočítaná suma však nesmie presiahnuť hodnotu majetku v čase, keď daňovník zo skupiny vystúpil. Náklady sa pripíšu daňovníkovi, ktorý zo skupiny vystupuje, a zaobchádza sa s nimi

podľa vnútroštátnych právnych predpisov o dani z príjmov právnických osôb, ktoré sa na daňovníka začnú vzťahovať, alebo podľa pravidiel tejto smernice, ak daňovník ostane v systéme ustanovenom podľa tejto smernice.

Článok 69
Straty pri vystúpení zo skupiny

Členovi skupiny, ktorý z nej vystupuje, sa nepripíšu žiadne straty.

KAPITOLA XI

REORGANIZÁCIA PODNIKATEĽSKEJ ČINNOSTI

Článok 70
Reorganizácia podnikateľskej činnosti v rámci skupiny

1. Reorganizácia podnikateľskej činnosti v rámci skupiny ani prenesenie registrovaného sídla daňovníka, ktorý je členom skupiny, nevedú na účely určenia konsolidovaného základu dane k ziskom ani stratám. Uplatňuje sa článok 59 ods. 3.
2. Bez ohľadu na odsek 1, v prípade, že sa v dôsledku reorganizácie podnikateľskej činnosti alebo série transakcií medzi členmi skupiny za obdobie dvoch rokov v podstate všetky aktíva daňovníka prevedú do iného členského štátu a faktor aktív sa podstatne zmení, uplatňujú sa tieto pravidlá:

Počas piatich rokov po prevode sa prevedené aktíva priradia k faktoru aktív prevádzajúceho daňovníka, pokiaľ jeden člen skupiny zostáva ekonomickým vlastníkom aktív. Ak daňovník prestane existovať alebo už nemá stálu prevádzkareň v členskom štáte, z ktorého sa aktíva previedli, vychádza sa z predpokladu, že v danom členskom štáte stálu prevádzkareň má na účely uplatňovania tohto článku.

Článok 71
Zaobchádzanie so stratami v prípade reorganizácie podnikateľskej činnosti medzi dvoma alebo viacerými skupinami

1. Ak sa v dôsledku reorganizácie podnikateľskej činnosti jedna alebo viaceré skupiny, alebo dvaja alebo viacerí členovia skupiny stanú členmi inej skupiny, všetky nevyrovnané straty bývalej skupiny alebo skupín sa rozdelia medzi všetkých členov bývalej skupiny v súlade s článkami 86 až 102 na základe faktorov uplatniteľných v daňovom roku, v ktorom prebehla reorganizácia podnikateľskej činnosti, a prenesú sa do budúcich období v nasledujúcich rokoch.
2. Ak sa dvaja alebo viacerí hlavní daňovníci zlúčia v zmysle článku 2 písm. a) body i) a ii) smernice Rady 2009/133/ES¹⁹, nevyrovnané straty skupiny sa priradia jej členom v súlade s článkami 86 až 102 na základe faktorov uplatniteľných v daňovom

¹⁹ Ú. v. EÚ L 310, 25.11.2009, s. 34.

roku, keď prebehlo zlúčenie a prenesú sa do budúcich období v nasledujúcich rokoch.

KAPITOLA XII

TRANSAKCIE A VZŤAHY MEDZI SKUPINOU A INÝMI SUBJEKTMI

Článok 72

Oslobodenie s výhradou progresie

Bez toho, aby bol dotknutý článok 75, príjmy oslobodené od dane podľa článku 11 písm. c), d) alebo e) sa môžu zohľadniť pri určovaní daňovej sadzby daňovníka.

Článok 73

Doložka o prechode od metódy oslobodenia od dane k metóde započítania

Článok 11 písm. c), d) alebo e) sa neuplatňuje v prípadoch, keď subjekt, ktorý zisky rozdelil, subjekt ktorého podiely v držbe iného subjektu sa odpredajú, alebo stála prevádzkareň podliehala v krajine, ktorej je subjekt rezidentom, alebo v krajine, kde sa nachádza stála prevádzkareň, buď:

- a) podľa všeobecného režimu danej tretej krajiny dani zo ziskov so zákonnou sadzbou dane z príjmov právnických osôb nižšou ako 40 % priemernej zákonnej sadzby dane z príjmov právnických osôb uplatniteľnej v členských štátoch, alebo
- b) osobitnému režimu v danej tretej krajine, ktorý umožňuje podstatne nižšie úroveň zdanenia než všeobecný režim.

Komisia každoročne zverejňuje priemernú zákonnú sadzbu dane z príjmov právnických osôb uplatniteľnú v členských štátoch. Táto sadzba sa vypočítava ako aritmetický priemer. Na účely tohto článku a článkov 81 a 82, zmeny a doplnenia sadzby začínajú platiť pre daňovníkov v ich daňovom roku, ktorý sa začne po vykonaní zmeny a doplnenia.

Článok 74

Výpočet príjmov zahraničnej stálej prevádzkarne

Ak sa na príjem stálej prevádzkarne zriadenej v tretej krajine vzťahuje článok 73, jej príjmy, výdavky a iné odpočítateľné položky sa určujú podľa pravidiel systému ustanovených v tejto smernici.

Článok 75

Neuznanie oslobodenia od dane v prípade odpredaja podielov

Ak daňovník v dôsledku odpredaja podielov vystúpi zo skupiny, pričom v bežnom alebo uplynulom daňovom roku vo vnútroskupinovej transakcii získal dlhodobý majetok, iný ako je majetok odpísaný v súbore majetku, suma zodpovedajúca tomuto majetku sa vylúči

z oslobodenia, pokiaľ sa nepreukáže, že sa vnútroskupinové transakcie vykonali z opodstatnených hospodárskych dôvodov.

Suma vylúčená z oslobodenia zodpovedá trhovej hodnote majetku alebo majetku pri prevode mínus hodnota majetku na daňové účely alebo náklady uvedené v článku 20 v súvislosti s dlhodobým majetkom, ktorý sa neodpisuje.

Ak je ekonomickým vlastníkom odpredaných podielov daňovník-nerezident alebo nedaňovník, vychádza sa z predpokladu, že daňovník, ktorý mal majetok v držbe pred vnútroskupinovou transakciou uvedenou v prvom odseku, dostal trhovú hodnotu majetku alebo majetku pri prevode mínus hodnota na daňové účely.

Článok 76

Úroky a licenčné poplatky a všetky ostatné príjmy zdaňované pri zdroji

1. Ak má daňovník príjem, ktorý sa zdanil v inom členskom štáte alebo v tretej krajine, iný ako príjem oslobodený od dane podľa článku 11 písm. c), d) alebo e), v takom prípade je povolený odpočet z daňovej povinnosti daňovníka.
2. Odpočet sa rozdelí medzi členov skupiny podľa vzorca platného v danom daňovom roku podľa článkov 86 až 102.
3. Odpočet sa vypočíta oddelene pre každý členský štát alebo tretiu krajinu, ako aj pre každý druh príjmu. Nepresahuje sumu vyplývajúcu zo sadzby dane z príjmu právnických osôb, ktorú vyberá členský štát, ktorého je daňovník rezidentom alebo kde sa nachádza stála prevádzkareň, z príjmu daňovníka alebo stálej prevádzkarne.
4. Pri výpočte odpočtu sa suma príjmu zníži o súvisiace odpočítateľné náklady, výška týchto nákladov sa stanovuje na 2 %, pokiaľ daňovník nepreukáže inú sumu.
5. Odpočet za daňovú povinnosť v tretej krajine nemôže presiahnuť konečnú daňovú povinnosť z príjmu právnických osôb daňovníka, pokiaľ sa neustanovuje inak v dohode, ktorú uzatvoril členský štát, ktorého je daňovník rezidentom, a daná tretia krajina.

Článok 77

Zrážková daň

Na úroky a licenčné poplatky, ktoré daňovník platí príjemcovi mimo skupiny, sa môže vzťahovať zrážková daň v členskom štáte daňovníka podľa uplatniteľných pravidiel vnútroštátnych právnych predpisov a akéhokoľvek uplatniteľného dohovoru o dvojitém zdanení. Zrážková daň sa rozdelí medzi členov skupiny podľa vzorca platného v daňovom roku, keď sa daň vyberá, podľa článkov 86 až 102.

KAPITOLA XIII

TRANSAKCIE MEDZI PRIDRUŽENÝMI PODNIKMI

Článok 78

Pridružené podniky

1. Ak sa daňovník podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, ovládaní alebo kapitále nedaňovníka alebo daňovníka, ktorý nepatrí do rovnakej skupiny, tieto dva podniky sa považujú za pridružené podniky.

Ak sa rovnaké osoby podieľajú priamo alebo nepriamo na riadení, ovládaní alebo kapitále daňovníka a nedaňovníka alebo daňovníkov, ktorí nepatria do rovnakej skupiny, všetky dotknuté podniky sa považujú za pridružené podniky.

Daňovník sa považuje za podnik pridružený so svojou stálou prevádzkarňou v tretej krajine. Daňovník-nerezident sa považuje za podnik pridružený so svojimi stálymi prevádzkarňami v členskom štáte.

2. Na účely odseku 1 platia tieto pravidlá:
 - a) účasť na ovládaní znamená vyše 20 % podiel hlasovacích práv,
 - b) účasť na kapitále znamená vlastnícke právo na viac ako 20 % kapitálu,
 - c) účasť na riadení znamená mať výrazný vplyv na riadenie pridruženého podniku,
 - d) fyzická osoba, jeho manželka/jej manžel a priami predkovia alebo potomkovia sa považujú za jednu osobu.

Pri nepriamej účasti sa spĺňanie podmienok v písm. a) a b) určuje vynásobením podielu účasti v dcérskych spoločnostiach nižších úrovní. Daňovník s viac ako 50 % hlasovacích práv sa považuje za držiteľa 100 % hlasovacích práv.

Článok 79

Úprava cien vo vzťahoch medzi pridruženými podnikmi

Ak sa vo vzťahoch medzi pridruženými podnikmi určia alebo uložia podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by platili medzi nezávislými podnikmi, v takom prípade sa každý príjem, ktorý by daňovníkovi bez týchto podmienok plynul, ale z dôvodu predmetných podmienok neplynie, zahrnie do príjmov daného daňovníka a zodpovedajúcim spôsobom zdaní.

KAPITOLA XIV

PRAVIDLÁ NA ZABRÁNENIE ZNEUŽITIA

Článok 80

Všeobecné pravidlá na zabránenie zneužitia

Umelé transakcie vykonané výlučne s cieľom vyhnúť sa zdaneniu sa na účely výpočtu daňového základu nezohľadňujú.

Prvý odsek neplatí v prípade skutočných hospodárskych činností, keď si daňovník môže vybrať medzi dvoma alebo viacerými transakciami, ktoré majú rovnaký ekonomický výsledok ale pri ktorých vyplynú odlišné zdaniteľné sumy.

Článok 81

Neuznanie odpočtu úrokov

1. Úroky vyplatené pridruženému podniku, ktorý je rezidentom tretej krajiny, nie sú odpočítateľné v prípade, ak neexistuje dohoda o výmene informácií porovnateľnej s výmenou informácií na požiadanie ustanovenou v smernici 2011/16/EÚ a ak je splnená jedna z týchto podmienok:
 - a) podľa všeobecného režimu tretej krajiny je ustanovená daň zo ziskov so zákonnou sadzbou dane z príjmov právnických osôb nižšou než 40 % priemernej zákonnej sadzby dane z príjmov právnických osôb uplatniteľnej v členských štátoch,
 - b) na pridružený podnik sa vzťahuje osobitný režim v danej tretej krajine, ktorý umožňuje podstatne nižšie úrovne zdanenia než všeobecný režim.
2. Pojem „úroky“ označuje príjem z pohľadávok každého druhu, bez ohľadu na to, či sú zabezpečené hypotékou alebo nie a či zahrňujú podiel na dlžníkových ziskoch alebo nie, a najmä príjem z cenných papierov a príjem z dlhopisov alebo obligácií, vrátane prémie a ziskov spojených s takýmito cennými papiermi, dlhopismi alebo obligáciami. Sankcie za oneskorené platby sa nepovažujú za úroky.
3. Bez ohľadu na odsek 1, úroky vyplatené subjektu, ktorý je rezidentom tretej krajiny, s ktorou nie je podpísaná žiadna dohoda o výmene informácií porovnateľnej s výmenou informácií na požiadanie ustanovenou v smernici 2011/16/EU, sú odpočítateľné až do výšky sumy, ktorá by nepresiahla sumu, ktorá by bola určená medzi nezávislými podnikmi, ak je splnená jedna z týchto podmienok:
 - a) suma tohto úroku je zahrnutá v základe dane ako príjem pridruženého podniku v súlade s článkom 82,
 - b) úroky sa vyplácajú spoločnosti, ktorej hlavný druh akcií sa pravidelne predáva na jednej alebo viacerých oficiálnych burzách cenných papierov,

- c) úroky sa vyplácajú subjektu, ktorý v krajine, ktorej je rezidentom, aktívne vykonáva obchodnú alebo podnikateľskú činnosť. V tomto prípade ide o nezávislý hospodársky podnik vykonávajúci činnosť s cieľom dosiahnuť zisk, v kontexte ktorého vedúci pracovníci a zamestnanci vykonávajú podstatné riadiace a prevádzkové činnosti.

Článok 82
Ovládané zahraničné spoločnosti

1. Základ dane zahŕňa nerozdelený príjem subjektu, ktorý je rezidentom tretej krajiny, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) daňovník samotný alebo spolu so svojimi pridruženými podnikmi má priamo alebo nepriamo viac než 50 % hlasovacích práv alebo vlastní viac než 50 % kapitálu alebo má nárok na viac než 50 % zisku dotknutého subjektu,
 - b) podľa všeobecného režimu danej tretej krajiny sa zisk zdaňuje zákonnou sadzbou dane z príjmov právnických osôb nižšou než 40 % priemernej zákonnej sadzby dane z príjmov právnických osôb uplatniteľnej v členských štátoch, alebo sa na subjekt vzťahuje osobitný režim, ktorý umožňuje podstatne nižšie úrovne zdanenia než všeobecný režim,
 - c) viac než 30 % príjmu subjektu patrí do jednej alebo viacerých kategórií uvedených v odseku 3,
 - d) spoločnosť nie je spoločnosťou, ktorej hlavný druh akcií by sa pravidelne predával na jednej alebo viacerých oficiálnych burzách cenných papierov.
2. Odsek 1 sa neuplatňuje v prípade, keď tretia krajina je členom Európskeho hospodárskeho priestoru a existuje dohoda o výmene informácií porovnateľnej s výmenou informácií na požiadanie ustanovenou v smernici 2011/16/EÚ.
3. Ak viac než 50 % príjmu danej kategórie plyní subjektu z transakcií s daňovníkom alebo jeho pridruženými podnikmi, na účely písm. c) odseku 1 sa zohľadnia tieto kategórie príjmu, :
 - a) úroky alebo akýkoľvek iný príjem plynúci z finančných aktív,
 - b) licenčné poplatky alebo akýkoľvek iný príjem plynúci z finančných aktív,
 - c) dividendy a príjem z odpredaja podielov,
 - d) príjem z hnutel'ného majetku,
 - e) príjem z nehnuteľného majetku, s výnimkou prípadov, keď by členský štát daňovníka nebol na základe dohody s treťou krajinou oprávnený tento príjem zdaňovať,
 - f) príjem z činností poisťovní, bánk a iných finančných činností.

Článok 83

Výpočet

1. Príjem, ktorý sa má zahrnúť do základu dane, sa vypočítava na základe pravidiel uvedených v článkoch 9 až 15. Straty zahraničného subjektu sa do základu dane nezahŕňajú, ale prenášajú sa do budúcich období a zohľadňujú sa pri uplatnení článku 82 v nasledujúcich rokoch.
2. Príjem, ktorý sa má zahrnúť do základu dane, sa vypočítava v pomere k nároku daňovníka na podiel ziskov zahraničného subjektu.
3. Príjem sa zahŕňa do daňového roka, počas ktorého sa končí daňový rok zahraničného subjektu.
4. Keď zahraničný subjekt potom vyplatí daňovníkovi zisk, sumy príjmu zahrnuté do základu dane podľa článku 82 sa odpočítajú od základu dane pri výpočte daňovej povinnosti daňovníka vzhľadom na rozdeľovaný príjem.
5. Ak daňovník odpredá svoj podiel na subjekte, výnosy sa na účel výpočtu daňovej povinnosti daňovníka vzhľadom na tieto výnosy znížia o nerozdelené sumy, ktoré sa už zahrnuli do základu dane.

KAPITOLA XV

TRANSPARENTNÉ SUBJEKTY

Článok 84

Pravidlá priradovania príjmu transparentných subjektov daňovníkom, ktorí v nich držia podiely

1. Ak sa subjekt v členskom štáte, v ktorom sa nachádza, považuje za transparentný, daňovník, ktorý je v tomto subjekte držiteľom podielu, zahrnie svoj podiel na príjme tohto subjektu do svojho základu dane. Na účely tohto výpočtu sa príjem počíta podľa pravidiel uvedených v tejto smernici.
2. Transakcie medzi daňovníkom a subjektom sa pomerne k podielu daňovníka v subjekte neberú do úvahy. V súlade s tým sa príjem daňovníka plynúci z takýchto transakcií považuje za podiel zo sumy, na ktorej by sa dohodli nezávislé podniky a ktorá sa vypočíta podľa zásady trhového odstupu, čo zodpovedá vlastníckemu podielu tretej strany na danom subjekte.
3. Daňovník má nárok na úľavu z dvojitého zdanenia v súlade s článkom 76 ods. 1, 2, 3 a 5.

Článok 85

Pravidlá určovania transparentnosti v prípade subjektov tretích krajín

Ak sa subjekt nachádza v tretej krajine, o otázke, či je transparentný alebo nie, sa rozhoduje v súlade s právnymi predpismi členského štátu daňovníka. Ak sú minimálne dvaja členovia skupiny držiteľmi podielu v rovnakom subjekte, ktorý sa nachádza v tretej krajine, spôsob zaobchádzania s týmto subjektom sa stanoví v dohode medzi dotknutými členskými štátmi. Ak takáto dohoda neexistuje, o veci rozhodne hlavný daňový orgán.

KAPITOLA XVI

PRISÚDENIE ZÁKLADU DANE

Článok 86

Všeobecné zásady

1. Konsolidovaný základ dane sa každý daňový rok rozdeľuje medzi členov skupiny na základe vzorca na prisúdenie. Pri určovaní prisúdeného podielu člena skupiny A má vzorec túto podobu, pri ktorej majú faktory obrat, práca a aktíva rovnakú váhu:

$$\text{Podiel A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Obrat}^A}{\text{Obrat}^{\text{Skupina}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Objem miezd}^A}{\text{Objem miezd}^{\text{Skupina}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Počet zamestnancov}^A}{\text{Počet zamestnancov}^{\text{Skupina}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktíva}^A}{\text{Aktíva}^{\text{Skupina}}} \right) * \text{Kons. základ dane}$$

2. Konsolidovaný základ dane skupiny sa medzi členov rozdeľuje, len ak je výsledok kladný.
3. Výpočet rozdelenia konsolidovaného základu dane sa vykonáva na konci daňového roka skupiny.
4. Obdobie 15 alebo viacerých dní v kalendárnom mesiaci sa považuje za celý mesiac.

Článok 87

Ochranná doložka

Výnimkou z pravidla ustanoveného v článku 86 sú prípady, ak sa hlavný daňovník alebo príslušný orgán domnieva, že výsledok prisúdenia základu dane členovi skupiny primerane nezodpovedá rozsahu jeho podnikateľských činností, hlavný daňovník alebo príslušný orgán môže za mimoriadnych okolností požiadať o použitie alternatívnej metódy. Ak sa po konzultáciách medzi príslušnými orgánmi a prípadne v diskusiách vedených v súlade s článkom 132 na použitie alternatívnej metódy dohodnú všetci členovia skupiny, použije sa alternatívna metóda. Členský štát hlavného daňového orgánu informuje Komisiu o používanej alternatívnej metóde.

Článok 88
Vstup do skupiny a vystúpenie z nej

Ak spoločnosť vstúpi do skupiny alebo z nej vystúpi počas daňového roka, jej prisúdený podiel sa vypočíta pomerne k počtu kalendárnych mesiacov, počas ktorých bola členom skupiny v danom daňovom roku.

Článok 89
Transparentné subjekty

Ak má daňovník podiel v transparentnom subjekte, faktory použité pri výpočte jeho prisúdeného podielu základu dane zahŕňajú obrat, objem miezd a aktíva transparentného subjektu v pomere k účasti daňovníka na jeho ziskoch a stratách.

Článok 90
Zloženie faktora práca

1. Jednu polovicu faktora práca tvorí celkový objem miezd člena skupiny ako čitateľ a celkový objem miezd celej skupiny ako menovateľ, druhú polovicu tvorí počet zamestnancov člena skupiny ako čitateľ a počet zamestnancov celej skupiny ako menovateľ. Ak je vo faktore práca člena skupiny zahrnutý jeden zamestnanec, objem miezd v prípade tohto zamestnanca sa takisto prideli k faktoru práca predmetného člena skupiny.
2. Počet zamestnancov sa zisťuje na konci každého daňového roka.
3. Vymedzenie pojmu zamestnanec sa určí na základe vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, kde sa zamestnanie vykonáva.

Článok 91
Priradenie zamestnancov a objem miezd

1. Zamestnanci sú zahrnutí vo faktore práca toho člena skupiny, ktorý im vypláca odmenu.
2. Bez ohľadu na článok 1, v prípade, keď zamestnanci fyzicky vykonávajú svoje zamestnanie pod riadením a zodpovednosťou iného člena skupiny, ako je člen skupiny, ktorý im vypláca odmenu, títo zamestnanci a celkový objem miezd, ktorá sa na nich vzťahuje, sa začlenia do faktora práca člena skupiny, pod riadením ktorého pracujú.

Toto pravidlo sa uplatňuje len vtedy, keď sú splnené tieto podmienky:

- a) predmetné zamestnanie trvá neprerušene minimálne počas troch mesiacov,
 - b) takíto zamestnanci predstavujú minimálne 5 % celkového počtu zamestnancov člena skupiny, ktorý im vypláca odmenu.
3. Bez ohľadu na odsek 1, pojem zamestnanci zahŕňa aj osoby, ktoré síce nie sú priamo zamestnané u člena skupiny, ale vykonávajú úlohy podobné ako zamestnanci.

4. Pojem „objem miezd“ zahŕňa náklady na platy, mzdy, prémie a všetky ostatné formy náhrad zamestnancom vrátane nákladov súvisiacich s dôchodkami a sociálnym zabezpečením, ktoré znáša zamestnávateľ.
5. Mzdové náklady sa oceňujú ako suma takých výdavkov, ktoré zamestnávateľ v daňovom roku považuje za odpočítateľné.

Článok 92 *Zloženie faktora aktíva*

1. Faktor aktíva tvorí priemerná hodnota všetkých stálych aktív, ktoré vlastní, má v prenájme alebo na lízing člen skupiny ako čitateľ, a priemernej hodnoty všetkých stálych aktív, ktoré vlastní skupina ako menovateľ.
2. Počas piatich rokov po vstupe daňovníka do existujúcej alebo novej skupiny, jeho faktor aktíva zahŕňa aj celkovú sumu nákladov na výskum, vývoj, marketing a reklamu, ktoré mu vznikli počas šiestich rokov pred jeho vstupom do skupiny.

Článok 93 *Priradenie majetku*

1. Majetok je zahrnutý vo faktore aktíva jeho ekonomického vlastníka. Ak sa ekonomický vlastník nedá určiť, aktívum sa zahrnie do faktora aktíva jeho zákonného vlastníka.
2. Bez ohľadu na odsek 1, ak majetok v skutočnosti nevyužíva jeho ekonomický vlastník, predmetný majetok sa zahrnie do faktora toho člena skupiny, ktorý ho v skutočnosti využíva. Toto pravidlo sa však vzťahuje len na majetok, ktorý predstavuje viac než 5 % hodnoty na daňové účely všetkého dlhodobého hmotného majetku člena skupiny, ktorý predmetný majetok v skutočnosti využíva.
3. S výnimkou prípadov lízingu medzi členmi skupiny, sa majetok, ktorý je predmetom lízingu, zahŕňa do faktora aktíva toho člena skupiny, ktorý je poskytovateľom alebo príjemcom lízingu majetku. Rovnaké pravidlo sa uplatňuje na prenajatý majetok.

Článok 94 *Oceňovanie*

1. Pozemky a iný neodpísateľný dlhodobý hmotný majetok sa oceňujú svojou pôvodnou cenou.
2. Jednotlivo odpísateľný dlhodobý hmotný majetok sa oceňuje ako priemer jeho hodnoty na daňové účely na začiatku a na konci daňového roka.

Ak sa jednotlivo odpísateľný dlhodobý hmotný majetok v dôsledku jednej alebo viacerých vnútroskupinových transakcií zahrnie do faktora aktíva člena skupiny na čas kratší ako daňový rok, hodnota, ktorú treba zohľadniť, sa vypočíta vzhľadom na celý počet mesiacov.

3. Súbor dlhodobého majetku sa oceňuje ako priemer jeho hodnoty na daňové účely na začiatku a na konci daňového roka.
4. V prípadoch, keď nájomca majetku alebo príjemca majetku v lízingu nie je jeho ekonomickým vlastníkom, prenajatý majetok alebo majetok, ktorý je predmetom lízingu, ocení ako osemnásobok čistého ročného poplatku za nájom alebo lízing mínus sumy, ktoré prípadne plynú z podnájmu alebo lízingového podnájmu.

Ak člen skupiny prenajíma alebo poskytne na lízing majetok, pričom nie je jeho ekonomickým vlastníkom, prenajatý majetok alebo majetok na lízing ocení ako osemnásobok čistého ročného poplatku za nájom alebo lízing.

5. Ak člen skupiny po vnútroskupinovom prevode v tom istom alebo v predchádzajúcom roku predá majetok mimo skupiny, predmetný majetok sa zahŕňa do faktora aktíva člena skupiny, ktorý prevod vykonal, na obdobie medzi vnútroskupinovým prevodom a predajom mimo skupiny. Toto pravidlo sa neuplatňuje v prípade, ak dotknutý člen skupiny preukáže, že vnútroskupinový prevod sa vykonal z opodstatnených ekonomických dôvodov.

Článok 95 Zloženie faktora obrat

1. Faktor obrat pozostáva z celkového obratu člena skupiny (vrátane stálej prevádzkarne, ktorej existencia je založená na článku 70 ods. 2 druhý pododsek) ako čitateľa a celkového obratu skupiny ako menovateľa.
2. Obrat znamená výnosy zo všetkých predajov tovaru a poskytnutia služieb po zľave a vrátení tovaru bez dane z pridanej hodnoty, iných daní a poplatkov. Oslobodený príjem, úroky, dividendy, licenčné poplatky a výnosy z odpredaja dlhodobého majetku nie sú vo faktore obrat zahrnuté, pokiaľ nie sú príjmom získaným z bežnej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Vnútroskupinový predaj tovaru a poskytovanie služieb sa do faktora nezahŕňajú.
3. Predaj sa oceňuje podľa článku 22.

Článok 96 Obrat podľa miesta určenia

1. Predaj tovaru je zahrnutý vo faktore obratu člena skupiny v tom členskom štáte, kde sa končí zásielka alebo preprava tovaru osobe, ktorá ho prijíma. Ak sa toto miesto nedá určiť, predaj tovaru sa pripíše členovi skupiny v členskom štáte posledného určeného miesta, kde sa tovar nachádzal.
2. Poskytovanie služieb je zahrnuté vo faktore obratu člena skupiny v tom členskom štáte, kde sa služby fyzicky vykonali.
3. V prípadoch, keď sú vo faktore obratu zahrnuté oslobodené príjmy, úroky, dividendy, licenčné poplatky a výnosy z odpredaja aktív, pripíšu sa ich príjemcovi.

4. Ak v členskom štáte, kam sa tovar dodá alebo poskytujú služby, nie je žiadny člen skupiny, alebo sa tovar dodáva do tretej krajiny a služby poskytujú v tretej krajine, obrat sa zahrnie do faktora obrat všetkých členov skupiny proporčne k ich faktorom práca a aktíva.
5. Ak v členskom štáte, kam sa dovar dodáva alebo kde sa služby poskytujú, je viac ako jeden člen skupiny, obrat sa zahŕňa do faktora obrat všetkých členov skupiny, ktorí sa nachádzajú v predmetnom členskom štáte, pomerne k ich faktorom práca a aktíva.

Článok 97 *Pravidlá výpočtu faktorov*

Komisia môže prijať akty, v ktorých ustanoví podrobné pravidlá výpočtu faktorov práca, aktíva a obrat, priradovania zamestnancov a objemu miezd, aktív a obratu príslušnému faktoru a oceňovania aktív. Takéto vykonávacie predpisy sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 131 ods. 2.

Článok 98 *Finančné inštitúcie*

1. Za finančné inštitúcie sa považujú tieto subjekty:
 - a) úverové inštitúcie oprávnené vykonávať činnosť v Únii v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES²⁰,
 - b) subjekty, s výnimkou poisťovacích spoločností ako sú vymedzené v článku 99, ktoré majú finančné aktíva tvoriace minimálne 80 % ich celkového dlhodobého majetku, ktorý sa ocenil podľa pravidiel v tejto smernici.
2. Faktor aktíva finančnej inštitúcie zahŕňa 10 % hodnoty finančných aktív, s výnimkou podielov v iných subjektoch a vlastných akcií. Finančné aktíva sú zahrnuté vo faktore aktíva toho člena skupiny, v ktorého účtoch sa zaznamenali v čase, keď sa stal členom skupiny.
3. Faktor obrat finančnej inštitúcie zahŕňa 10 % jej príjmov vo forme úrokov, poplatkov, provízií a príjmov z cenných papierov, bez dane z pridanej hodnoty, iných daní a poplatkov. Na účely článku 96 ods. 2 sa finančné služby považujú za vykonané, v prípade zaisteného úveru, v tom členskom štáte, kde sa zábezpeka nachádza, alebo ak sa takýto členský štát nedá určiť, v členskom štáte, kde je zábezpeka zaevidovaná. Ostatné finančné služby sa považujú za vykonané v členskom štáte dlžníka alebo osoby, ktorá platí poplatky, provízie alebo iné príjmy. Ak sa dlžník alebo osoba, ktorá platí poplatky, provízie alebo iné príjmy nedá určiť, alebo ak sa nedá určiť členský štát, kde sa zábezpeka nachádza alebo kde je zaevidovaná, obrat sa pripíše všetkým členom skupiny pomerne k ich faktorom práca a aktíva.

²⁰ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

Článok 99
Poisťovacie spoločnosti

1. Pojem „poisťovacie spoločnosti“ znamená tie podniky, ktoré sú oprávnené vykonávať činnosť v členských štátoch v súlade so smernicou 73/239/EHS o iných ako životných poisteniach, smernicou 2002/83/ES o životnom poistení a smernicou 2005/68/ES o zaistení.
2. Faktor aktíva poisťovacích spoločností zahŕňa 10 % hodnoty finančných aktív, ako sa ustanovuje v článku 98 ods. 2.
3. Faktor obrat poisťovacích spoločností zahŕňa 10 % všetkých získaných prémie bez zaistenia, pridelených investičných ziskov z netechnického účtu, iné technické príjmy bez zaistenia a investičné zisky, poplatky a provízie bez dane z pridanej hodnoty a iných daní a poplatkov. Na účely článku 96 ods. 2 sa poisťovacie služby považujú za vykonané v členskom štáte poistníka. Ostatný obrat sa pripíše všetkým členom skupiny pomerne k ich faktoru práca a faktoru aktíva.

Článok 100
Ropa a zemný plyn

Bez ohľadu na článok 96 ods. 1, 2 a 3, obrat člena skupiny, ktorý svoju hlavnú činnosť vykonáva v oblasti ťažby alebo produkcie ropy a zemného plynu sa pripíše členovi skupiny v tom členskom štáte, kde sa ropa alebo zemný plyn ťažia alebo produkujú.

Bez ohľadu na článok 96 ods. 4 a 5, ak v členskom štáte ťažby alebo produkcie ropy alebo zemného plynu nie je žiadny člen skupiny, alebo sa ťažba a výroba uskutočňujú v tretej krajine, v ktorej člen skupiny, ktorý ťažbu alebo produkciu vykonáva, nemá stálu prevádzkareň, obrat sa pripíše dotknutému členovi skupiny.

Článok 101
Námorná doprava, vnútrozemská vodná doprava a letecká doprava

Príjmy, výdavky a iné odpočítateľné položky člena skupiny, ktorého hlavnou činnosťou je prevádzka lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave alebo prevádzka lodí vo vnútrozemskej vodnej doprave sa neprisudzujú podľa vzorca v článku 86, ale pripisujú sa dotknutému členovi skupiny. Takýto člen skupiny je vylúčený z výpočtu na základe vzorca na prisúdenie.

Článok 102
Položky odpočítateľné z prisúdeného podielu

Prisúdený podiel sa upraví o tieto položky:

- a) nevyrovnané straty, ktoré daňovníkovi vznikli pred jeho vstupom do systému ustanoveného v tejto smernici, ako sa ustanovuje v článku 64,
- b) nevyrovnané straty vzniknuté na úrovni skupiny, ako sa ustanovuje v článku 64 v spojení s článkom 66 písm. b) a článkom 71,

- c) sumy súvisiace s odpredajom dlhodobého majetku, ako sa ustanovuje v článku 61, príjmy a náklady súvisiace s dlhodobými zmluvami, ako sa ustanovuje v článku 62, a budúce náklady, ako sa ustanovuje v článku 63,
- d) v prípade poisťovacích spoločností, voliteľné technické rezervy, ako sa ustanovuje v článku 30 písm. c),
- e) dane uvedené v prílohe III, pri ktorých sa odpočet ustanovuje vo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Článok 103
Daňová povinnosť

Daňová povinnosť každého člena skupiny je výsledkom uplatnenia vnútroštátnej sadzby dane na prisúdený podiel základu dane, upravený podľa článku 102 a ďalej znížený o odpočty ustanovené v článku 76.

KAPITOLA XVII

SPRÁVA A POSTUPY

Článok 104
Oznámenie o zvolení systému

1. Jednotlivý daňovník si zvolí systém ustanovený v tejto smernici tak, že túto skutočnosť oznámi príslušnému orgánu členského štátu, ktorého je rezidentom, alebo v prípade stálej prevádzkarne daňovníka-nerezidenta, orgánu členského štátu, kde sa stála prevádzkareň nachádza. V prípade skupiny podá oznámenie hlavnému daňovému orgánu v mene celej skupiny hlavný daňovník.

Takéto oznámenie sa vykoná minimálne tri mesiace pred začiatkom daňového roka, v ktorom daňovník alebo skupina chcú začať systém uplatňovať.

2. Oznámenie o zvolení systému sa vzťahuje na všetkých členov skupiny. Zo skupiny sa však môžu vyňať spoločnosti prevádzkujúce námornú dopravu, na ktoré sa vzťahujú osobitné daňové režimy.
3. Hlavný daňový orgán bezodkladne postúpi oznámenie o zvolení systému príslušným orgánom všetkých členských štátov, v ktorých sú členovia skupiny rezidentmi alebo v ktorých sú usadení. Tieto orgány môžu hlavnému daňovému orgánu do mesiaca od postúpenia oznámenia zaslať svoje stanovisko a akékoľvek relevantné informácie o platnosti a rozsahu oznámenia.

Článok 105
Obdobie, počas ktorého skupina uplatňuje systém

1. Keď sa oznámenie o zvolení systému prijme, jednotlivý daňovník prípadne skupina uplatňujú systém ustanovený v tejto smernici počas piatich daňových rokov. Po

uplynutí tohto počiatocného obdobia, jednotlivý daňovník alebo skupina ďalej systém uplatňujú počas nasledujúcich troch rokov, pokiaľ nepodajú oznámenie o ukončení uplatňovania systému. Oznámenie o ukončení uplatňovania systému môže daňovník podať svojmu príslušnému orgánu, alebo v prípade skupiny, hlavný daňovník hlavnému daňovému orgánu, počas troch mesiacov pred ukončením pôvodného obdobia alebo následného obdobia.

2. Ak do skupiny vstúpi nový daňovník alebo nedaňovník, neovplyvní táto skutočnosť obdobie, počas ktorého skupina systém uplatňuje. Ak do skupiny vstúpi iná skupina alebo sa dve skupiny zlúčia, rozšírená skupina systém uplatňuje až do neskoršieho z dátumov ukončenia obdobia, pokiaľ mimoriadne okolnosti neopodstatnia uplatňovanie počas kratšieho obdobia.
3. Ak daňovník zo skupiny vystúpi alebo sa skupina rozpustí, daňovník alebo daňovníci bude/budú naďalej uplatňovať systém v zostávajúcom čase bežného obdobia uplatňovania systému.

Článok 106

Informácie v oznámení o zvolení systému

Oznámenie o zvolení systému obsahuje tieto informácie:

- a) identifikačné údaje daňovníka alebo členov skupiny,
- b) v prípade skupiny doklad o splnení kritérií ustanovených v článkoch 54 a 55,
- c) identifikačné údaje všetkých pridružených podnikov uvedených v článku 78,
- d) právnu formu, registrované sídlo a miesto skutočného riadiaceho orgánu daňovníka,
- e) uplatniteľný daňový rok.

Komisia môže prijať nový právny akt, v ktorom ustanoví štandardný formulár oznámenia o zvolení systému. Takýto vykonávací predpis sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 131 ods. 2.

Článok 107

Preverenie oznámenia o zvolení systému

1. Príslušný orgán, ktorému sa oznámenie o zvolení systému predkladá, preverí či skupina na základe informácií v oznámení spĺňa požiadavky tejto smernice. Ak sa oznámenie do troch mesiacov od prijatia nezamietne, považuje sa za prijaté.
2. Za predpokladu, že daňovník poskytol všetky relevantné informácie v súlade s článkom 106, akékoľvek dodatočné zistenie, že poskytnutý zoznam členov skupiny je nesprávny, nemá vplyv na platnosť oznámenia o zvolení systému. Oznámenie sa opraví a prijímajú sa všetky potrebné opatrenia od začiatku daňového roka, v ktorom sa chyby zistili. Ak sa neposkytli všetky relevantné informácie, hlavný daňový orgán môže so súhlasom ostatných dotknutých príslušných orgánov vyhlásiť pôvodné oznámenie o zvolení systému za neplatné.

Článok 108
Daňový rok

1. Všetci členovia skupiny majú rovnaký daňový rok.
2. Daňovník v roku, keď vstúpi do existujúcej skupiny, zosúladí svoj daňový rok s daňovým rokom skupiny. Prisúdený podiel daňovníka na predmetný daňový rok sa vypočíta pomerne, pričom sa zohľadní počet kalendárnych mesiacov, keď spoločnosť patrila do skupiny.
3. Prisúdený podiel daňovníka v roku, keď zo skupiny vystúpi, sa vypočíta pomerne, pričom sa zohľadní počet kalendárnych mesiacov, keď spoločnosť patrila do skupiny.
4. Ak do skupiny vstúpi jednotlivý daňovník, zaobchádza sa s touto skutočnosťou tak, ako keby bol jeho daňový rok skončil deň pred vstupom do skupiny.

Článok 109
Podanie daňového priznania

1. Jednotlivý daňovník podáva svoje daňové priznanie príslušnému orgánu.

V prípade skupiny hlavný daňovník podáva konsolidované daňové priznanie hlavnému daňovému orgánu v mene celej skupiny.
2. Daňové priznanie sa považuje za vymeranie daňovej povinnosti každého člena skupiny. Ak sa v právnych predpisoch členského štátu ustanovuje, že daňové priznanie má právny štatút vymerania daňovej povinnosti a má sa považovať za nástroj, ktorý umožňuje vymáhanie daňového dlhu, v takom prípade má konsolidované daňové priznanie rovnaký účinok vo vzťahu k členovi skupiny povinnému platiť daň v tomto členskom štáte.
3. Keď konsolidované daňové priznanie nemá právny štatút vymerania daňovej povinnosti na účely vymáhania daňového dlhu, príslušný orgán členského štátu môže vzhľadom na člena skupiny, ktorý je jeho rezidentom alebo sa v ňom nachádza, vydať nástroj vnútroštátneho práva, ktorým povolí vymáhanie dlhu v tomto členskom štáte. Tento nástroj zahŕňa údaje z konsolidovaného daňového priznania týkajúce sa daného člena skupiny. Odvolania proti nástroju sa môžu týkať výlučne formálnych prvkov, a nie vymerania daňovej povinnosti. Na postup sa vzťahujú vnútroštátne právne predpisy príslušného členského štátu.
4. Ak sa vychádza z predpokladu, že podľa článku 61 existuje stála prevádzkareň, hlavný daňovník je zodpovedný za všetky procesné povinnosti súvisiace so zdanením takejto stálej prevádzkarne.
5. Daňové priznanie jednotlivého daňovníka sa podáva v lehote stanovenej v právnych predpisoch členského štátu, ktorého je rezidentom alebo v ktorom má stálu prevádzkareň. Konsolidované daňové priznanie sa podáva počas deviatich mesiacov nasledujúcich po ukončení daňového roka.

Článok 110
Obsah daňového priznania

1. Daňové priznanie jednotlivého daňovníka obsahuje tieto informácie:
 - a) identifikačné údaje daňovníka,
 - b) daňový rok, ktorého sa daňové priznanie týka,
 - c) výpočet základu dane,
 - d) identifikačné údaje všetkých pridružených podnikov uvedených v článku 78,
2. Konsolidované daňové priznanie obsahuje tieto informácie:
 - a) identifikačné údaje hlavného daňovníka,
 - b) identifikačné údaje všetkých členov skupiny,
 - c) identifikačné údaje všetkých pridružených podnikov uvedených v článku 78,
 - d) daňový rok, ktorého sa daňové priznanie týka,
 - e) výpočet základu dane každého člena skupiny,
 - f) výpočet konsolidovaného základu dane,
 - g) výpočet prisúdeného podielu každého člena skupiny,
 - h) výpočet daňovej povinnosti každého člena skupiny.

Článok 111
Oznámenie chýb v daňovom priznaní

Hlavný daňovník informuje hlavný daňový orgán o chybách v konsolidovanom daňovom priznaní. Hlavný daňový orgán v prípade potreby vydáva zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti podľa článku 114 ods. 3.

Článok 112
Zanedbanie povinnosti podať daňové priznanie

V prípade, ak hlavný daňovník zanedbá podanie konsolidovaného daňového priznania, hlavný daňový orgán do troch mesiacov vydáva vymerania daňovej povinnosti založené na odhade, pričom zohľadní informácie, ktoré má k dispozícii. Hlavný daňovník sa môže proti takémuto vymeraniu daňovej povinnosti odvolať.

Článok 113
Pravidlá elektronického podávania daňového priznania a podpornej dokumentácie

Komisia môže prijať akty, v ktorých ustanoví pravidlá elektronického podávania daňového priznania, formy konsolidovaného daňového priznania a vyžadovanej podpornej

dokumentácie. Takéto vykonávacie predpisy sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 131 ods. 2.

Článok 114

Zmenené a doplnené vymerania daňovej povinnosti

1. Audity a vymerania daňovej povinnosti týkajúce sa jednotlivého daňovníka sú regulované právnymi predpismi členského štátu, ktorého je rezidentom alebo v ktorom má stálu prevádzkareň.
2. Hlavný daňový orgán overuje, či je konsolidované daňové priznanie v súlade s článkom 110 ods. 2.
3. Hlavný daňový orgán môže vydať zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti najneskôr do troch rokov po konečnom termíne podania konsolidovaného daňového priznania, alebo v prípade, že sa pred týmto termínom daňové priznanie nepodal, najneskôr do troch rokov po vydaní vymerania daňovej povinnosti podľa článku 112.

Zmenené a doplnené vymerania daňovej povinnosti sa nemôže za akékoľvek obdobie 12 mesiacov vydať viac než jedenkrát.

4. Odsek 3 sa neuplatňuje, ak sa vydá zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti v súlade s rozhodnutím súdov členského štátu hlavného daňového orgánu podľa článku 123 alebo v súlade so vzájomnou dohodou alebo arbitrážnym postupom s treťou krajinou. Takéto zmenené a doplnené vymerania daňovej povinnosti sa vydávajú do 12 mesiacov od rozsudku súdu členského štátu hlavného daňového orgánu alebo po ukončení postupu.
5. Bez ohľadu na odsek 3, zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti sa môže vydať do šiestich rokov po konečnom termíne podania konsolidovaného daňového priznania v prípade, ak je to opodstatnené nesprávnymi údajmi, ktoré daňovník uviedol úmyselne alebo z hrubej nedbalosti, alebo do 12 mesiacov od predmetného dátumu, ak sa z dôvodu nesprávnych údajov začne trestné stíhanie. Takéto zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti sa vydá do 12 mesiacov od zistenia nesprávneho údajja, pokiaľ nie je dlhšia lehota objektívne opodstatnená potrebou ďalšieho skúmania alebo vyšetrovania. Všetky takéto zmenené a doplnené vymerania daňovej povinnosti sa týkajú výlučne nesprávnych údajov.
6. Hlavný daňový orgán pred vydaním zmeneného a doplneného vymerania daňovej povinnosti konzultuje s príslušnými orgánmi členských štátov, ktorých je skupina rezidentom alebo v ktorých je usadená. Tieto orgány môžu vyjadriť svoje stanovisko do mesiaca od uskutočnenia konzultácií.

Príslušný orgán členského štátu, ktorého je skupina rezidentom alebo v ktorom je usadená, môže vyzvať hlavný daňový orgán, aby vydal zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti. Ak sa takéto vymeranie daňovej povinnosti do troch mesiacov nevydá, vychádza sa z predpokladu, že orgán odmieta vymeranie daňovej povinnosti vydať.

7. Zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti sa s cieľom upraviť konsolidovaný základ dane nevydá v prípade, že rozdiel medzi udaným základom dane a opraveným základom nepresahuje nižšiu sumu z týchto dvoch možností: 5 000 EUR alebo 1 % konsolidovaného základu dane.

Žiadne zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti sa nevydá s cieľom upraviť výpočet prisúdeného podielu, ak by sa celková suma prisúdených podielov členov skupiny-rezidentov alebo členov skupiny usadených v členskom štáte, upravila o menej než 0,5 %.

Článok 115 *Centrálne databáza*

Konsolidované daňové priznanie a podporné dokumenty, ktoré daňovník podal, sa ukladajú v centrálnej databáze, ku ktorej majú prístup všetky príslušné orgány. Centrálne databáza sa pravidelne aktualizuje o všetky ďalšie informácie a dokumenty a všetky rozhodnutia a oznámenia, ktoré vydal hlavný daňový orgán.

Článok 116 *Určenie hlavného daňovníka*

Hlavný daňovník určený v súlade s článkom 4 ods. 6 sa nemôže dodatočne zmeniť. Ak však hlavný daňovník prestane spĺňať kritériá článku 4 ods. 6, skupina určí nového hlavného daňovníka.

Za mimoriadnych okolností môžu príslušné daňové orgány členských štátov, ktorých sú členovia skupiny rezidentmi alebo v ktorých majú svoje stále sídla, do šiestich mesiacov od oznámenia o zvolení systému alebo do šiestich mesiacov od reorganizácie, ktorá sa týka aj hlavného daňovníka, dospieť k spoločnej dohode o tom, že hlavným daňovníkom má byť iný daňovník ako ten, ktorého určila skupina.

Článok 117 *Vedenie záznamov*

Jednotlivý daňovník a v prípade skupiny každý jej člen vedú záznamy a uchovávajú podporné dokumenty dostatočne podrobné na to, aby mohli zaručiť riadne vykonávanie tejto smernice a umožniť vykonávanie auditov.

Článok 118 *Poskytovanie informácií príslušným orgánom*

Daňovník na žiadosť príslušného orgánu členského štátu, ktorého je rezidentom alebo v ktorom sa nachádza jeho stála prevádzkareň, poskytuje všetky informácie relevantné na určenie jeho daňovej povinnosti. Hlavný daňovník na žiadosť hlavného daňového orgánu poskytuje všetky informácie relevantné na určenie konsolidovaného základu dane alebo daňovej povinnosti ktoréhokoľvek člena skupiny.

Článok 119
Žiadosť o stanovisko príslušného orgánu

1. Daňovník môže požiadať príslušný orgán členského štátu, ktorého je rezidentom alebo v ktorom má stálu prevádzkareň, o stanovisko k vykonávaniu smernice vzhľadom na konkrétnu transakciu alebo sériu transakcií, ktoré sa plánujú. Daňovník môže požiadať aj o stanovisko k navrhovanému zloženiu skupiny. Príslušný orgán prijme všetky možné kroky, aby na žiadosť reagoval v primeranej lehote.

Za predpokladu, že sú k dispozícii všetky relevantné informácie o plánovanej transakcii alebo sérii transakcií, stanovisko, ktoré vydá príslušný orgán je záväzné, pokiaľ súdy členského štátu hlavného daňovníka dodatočne nerozhodnú inak v súlade s článkom 123. Ak daňovník so stanoviskom nesúhlasí, môže konať v súlade s vlastným výkladom, ale musí túto skutočnosť uviesť vo svojom daňovom priznaní alebo v konsolidovanom daňovom priznaní.

2. Ak sa na konkrétnej transakcii alebo sérii transakcií podieľajú dvaja alebo viacerí členovia skupiny v rôznych členských štátoch alebo ak sa žiadosť týka navrhovaného zloženia skupiny, príslušné orgány dotknutých členských štátov sa zhodnú na spoločnom stanovisku.

Článok 120
Komunikácia medzi príslušnými orgánmi

1. Informácie oznamované podľa tejto smernice sa, pokiaľ je to možné, poskytujú elektronickými prostriedkami prostredníctvom spoločnej komunikačnej siete/spoločného systémového rozhrania (siete CCN).
2. Ak sa príslušnému orgánu doručí žiadosť o spoluprácu alebo výmenu informácií o členovi skupiny podľa smernice 2011/16/EÚ, tento orgán odpovie najneskôr do troch mesiacov od doručenia žiadosti.

Článok 121
Doložka o utajení

1. Všetky informácie poskytnuté členskému štátu podľa tejto smernice sa v predmetnom štáte utajujú tým istým spôsobom, ako informácie získané na základe domácich právnych predpisov. V každom prípade takéto informácie:
 - a) sa môžu sprístupniť iba osobám priamo zapojeným do vymeriavania daní alebo do administratívnej kontroly tohto vymeriavania,
 - b) môžu byť popritom sprístupnené len v súvislosti so súdnymi alebo administratívnymi konaniami o uvalení sankcií, ktoré sa vedú vzhľadom na preverenie vymerania daňovej povinnosti alebo v súvislosti s ním, a len osobám, ktoré sa priamo zúčastňujú takýchto konaní, takéto informácie však môžu byť odtajené počas verejných vypočutí alebo v súdnych rozsudkoch, ak príslušný úrad členského štátu dodávajúci informácie nemá proti tomu žiadne námietky,

- c) v žiadnom prípade sa nepoužijú na iné než daňové účely alebo v súvislosti so súdnymi alebo administratívnymi konaniami o uvalení sankcií, ktoré sa vedú vzhľadom na preverenie vymerania daňovej povinnosti alebo v súvislosti s ním.

Okrem toho členské štáty môžu poskytnúť informácie uvedené v prvom pododseku na vymeranie iných poplatkov, ciel a daní, na ktoré sa vzťahuje článok 2 smernice 2008/55/EHS²¹.

2. Bez ohľadu na odsek 1, príslušné úrady členského štátu poskytujúceho informácie môžu povoliť, aby sa informácie využili na iné účely v štáte, ktorý o ne požiadal, ak by informácie podľa právnych predpisov štátu, ktorý informácie poskytuje, mohli byť za podobných okolností použité na podobné účely.

Článok 122 *Audity*

1. Hlavný daňový orgán môže iniciovať a koordinovať audity členov skupiny. Audit sa môže začať aj na žiadosť príslušného orgánu.

Hlavný daňový orgán a ostatné dotknuté príslušné orgány spoločne určia rozsah a obsah auditu členov skupiny, u ktorých sa audit má vykonať.

2. Audit sa vykonáva v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, v ktorom prebieha, pričom sa vykonávajú také úpravy, ktoré sú potrebné na správnu implementáciu tejto smernice.
3. Hlavný daňový orgán zhromažďuje výsledky všetkých auditov.

Článok 123 *Nejednotnosť medzi členskými štátmi*

1. Ak príslušný orgán členského štátu, ktorého je člen skupiny rezidentom alebo v ktorom je usadený, nesúhlasí s rozhodnutím hlavného daňového orgánu urobeným podľa článku 107 alebo článku 114 ods. 3, 5 alebo 6 druhý pododsek, môže do troch mesiacov toto rozhodnutie napadnúť na súde členského štátu hlavného daňového orgánu.
2. Príslušný orgán má minimálne rovnaké procesné práva, na aké má podľa právnych predpisov členského štátu nárok daňovník v konaní proti rozhodnutiu hlavného daňového orgánu.

Článok 124 *Odvolať*

1. Hlavný daňovník sa môže odvolať proti týmto aktom:

²¹ Ú. v. EÚ L 150, 10.6.2008, s. 28.

- a) rozhodnutie o zamietnutí oznámenia o zvolení systému,
- b) oznámenie o žiadosti o sprístupnenie dokumentov alebo informácií,
- c) zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti,
- d) vymeranie daňovej povinnosti vydané v prípade zanedbania povinnosti podať konsolidované daňové priznanie.

Odvolať treba podať do 60 dní od doručenia aktu, voči ktorému sa odvolanie podáva.

2. Odvolanie nemá odkladný účinok na daňovú povinnosť daňovníka.
3. Bez ohľadu na článok 114 ods. 3 zmenené a doplnené vymeranie daňovej povinnosti sa môže vydať s cieľom vykonávať výsledok odvolania.

Článok 125 *Správne odvolacie konania*

1. Odvolania proti zmeneným a doplneným vymeraniam daňovej povinnosti alebo vymeraniam daňovej povinnosti vydaným podľa článku 112 sa podávajú správne orgánu, ktorý má právomoc zaoberať sa odvolaniami prvého stupňa podľa právnych predpisov členského štátu hlavného daňového orgánu. Ak v dotknutom členskom štáte žiadny takýto príslušný správny orgán nie je, hlavný daňovník môže podať priamo súdne odvolanie.
2. Hlavný daňový orgán svoje podania správne orgánu dôkladne konzultuje s ostatnými príslušnými orgánmi.
3. Správny orgán môže v prípade potreby vyžadovať, aby mu hlavný daňovník a hlavný daňový orgán poskytli dôkazy o daňových záležitostiach členov skupiny a iných pridružených podnikov a o právnych predpisoch a praktikách druhého dotknutého členského štátu. Príslušné orgány dotknutého členského štátu poskytujú hlavnému daňovému orgánu všetku potrebnú podporu.
4. Ak správny orgán pozmení rozhodnutie hlavného daňového orgánu, pozmenené rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie a považuje sa za rozhodnutie hlavného daňového orgánu.
5. Správny orgán rozhodne o odvolaní do šiestich mesiacov. Ak v tejto lehote hlavnému daňovníkovi neposkytne žiadne rozhodnutie, považuje sa rozhodnutie hlavného daňového orgánu za potvrdené.
6. Ak sa rozhodnutie potvrdí alebo pozmení, hlavný daňovník má právo odvolať sa priamo na súdoch členského štátu hlavného daňového orgánu do 60 dní od doručenia rozhodnutia správneho orgánu zaoberajúceho sa odvolaním.
7. Ak sa rozhodnutie zruší, správny orgán postúpi záležitosť naspäť hlavnému daňovému orgánu, ktorý prijme nové rozhodnutie do 60 dní od dňa doručenia rozhodnutia správneho orgánu. Hlavný daňovník sa proti takému novému rozhodnutiu môže odvolať buď podľa odseku 1 alebo priamo na súdoch členského

štátu hlavného daňového orgánu do 60 dní od doručenia nového rozhodnutia. Ak hlavný daňový orgán do 60 dní neprijme nové rozhodnutie, hlavný daňovník sa proti pôvodnému rozhodnutiu hlavného daňového orgánu môže odvolať na súdoch členského štátu hlavného daňového orgánu.

Článok 126
Súdne odvolacie konania

1. Súdne odvolanie voči rozhodnutiu hlavného daňového orgánu regulujú právne predpisy členského štátu hlavného daňového orgánu s výhradou odseku 3.
2. Hlavný daňový orgán pri postupovaní záležitostí súdom úzko spolupracuje s ostatnými príslušnými orgánmi.
3. Vnútroštátny súd môže v prípade potreby vyžadovať, aby mu hlavný daňovník a hlavný daňový orgán poskytli dôkazy o daňových záležitostiach členov skupiny a iných pridružených podnikov a o právnych predpisoch a zaužívaných postupoch druhého dotknutého členského štátu. Príslušné orgány dotknutého členského štátu poskytujú hlavnému daňovému orgánu všetku potrebnú podporu.

KAPITOLA XVIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 127
Vykonávanie delegovanej právomoci

1. Právomoci prijímať delegované akty uvedené v článkoch 2, 14, 34 a 42 sa na Komisiu prenášajú na neurčité obdobie.
2. Komisia oznamuje delegovaný akt Rade hneď po jeho prijatí.
3. Právomoc prijímať delegované akty prenesená na Komisiu podlieha podmienkam ustanoveným v článkoch 128, 129 a 130.

Článok 128
Zrušenie delegovania právomoci

1. Delegovanie právomoci uvedené v článku 2, 14, 34 a 42 môže kedykoľvek zrušiť Európsky parlament alebo Rada.
2. Rozhodnutím o zrušení sa ukončuje delegovanie právomocí uvedených v danom rozhodnutí. Rozhodnutie nadobúda účinnosť s okamžitou platnosťou alebo k neskoršiemu dňu, ktorý je v ňom uvedený. Nemá vplyv na platnosť už účinných delegovaných aktov. Uverejní sa v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 129
Námietka proti delegovaným aktom

1. Rada môže proti delegovanému aktu vzniesť námietky v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia.
2. Ak do uplynutia uvedenej lehoty Rada voči delegovanému aktu námietku nevzniesla, tento akt sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie a nadobudne účinnosť dňom, ktorý je v ňom stanovený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím uvedenej lehoty, ak Rada informovala Komisiu o tom, že nezamýšľa vzniesť námietky.

3. Delegovaný akt nenadobúda účinnosť v prípade, že Rada proti nemu vznesie námietky. Rada uvedie dôvody vznesenia námietok proti delegovanému aktu.

Článok 130
Informovanie Európskeho parlamentu

Európskemu parlamentu sa poskytujú informácie o prijatí delegovaných aktov Komisiou, o námietkach vznesených proti týmto aktom alebo o odvolaní delegovania právomocí Radou.

Článok 131
Výbor

1. Komisii pomáha výbor. Týmto výborom je výbor v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011²².
2. Ak sa odkazuje sa na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (ES) č. 182/2011.

Článok 132
Konzultácie o článku 87

Výbor zriadený článkom 131 môže v konkrétnom prípade takisto diskutovať o uplatňovaní článku 87.

Článok 133
Preskúmanie

Komisia päť rokov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice preskúma jej uplatňovanie a predloží správu Rade o fungovaní smernice. Správa bude zahŕňať predovšetkým analýzu vplyvu mechanizmu zriadeného v kapitole XVI tejto smernice o rozdelení základu dane medzi členské štáty.

²² Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

Článok 134
Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do [dátum] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

Tieto ustanovenia sa uplatňujú od [...].

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti upravenej touto smernicou.

Článok 135
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť [...] dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 136
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu
Predseda

PRÍLOHY

PRÍLOHA I

- a) Európska spoločnosť alebo Societas Europaea (SE), ako sa ustanovuje v nariadení Rady (ES) č. 2157/2001 z 8. októbra 2001 o stanovách európskej spoločnosti (SE)²³ a v smernici Rady 2001/86/ES z 8. októbra 2001, ktorou sa dopĺňajú stanovy európskej spoločnosti v súvislosti s účasťou zamestnancov na riadení²⁴;
- b) európske družstvo (SCE), ako sa ustanovuje v nariadení Rady (ES) č. 1435/2003 z 22. júla 2003 o stanovách európskeho družstva (SCE)²⁵ a v smernici Rady 2003/72/ES z 22. júla 2003, ktorou sa dopĺňajú stanovy európskeho družstva s ohľadom na účasť zamestnancov na riadení²⁶;
- c) spoločnosti podľa belgického práva označované ako „société anonyme“/„naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions“/„commanditaire vennootschap op aandelen“, „société privée à responsabilité limitée“/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité limitée“/„coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „société coopérative à responsabilité illimitée“/„coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid“, „société en nom collectif“/„vennootschap onder firma“, „société en commandite simple“/„gewone commanditaire vennootschap“, verejné podniky, ktoré prijali jednu z uvedených právnych foriem, a ostatné spoločnosti zriadené podľa belgického práva, ktoré podliehajú belgickej dani z príjmu právnických osôb;
- d) spoločnosti podľa bulharského práva označované ako: „събирателното дружество“, „командитното дружество“, „дружеството с ограничена отговорност“, „акционерното дружество“, „командитното дружество с акции“, „кооперации“, „кооперативни съюзи“, „държавни предприятия“ zriadené podľa bulharského práva a vykonávajúce obchodnú činnosť;
- e) spoločnosti podľa českého práva označované ako: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;
- f) spoločnosti podľa dánskeho práva označované ako: „aktieselskab“, „anpartsselskab“. Ostatné spoločnosti, ktoré podliehajú zákonu o dani z príjmu právnických osôb, ak je ich zdaniteľný príjem vypočítaný a zdanený v súlade so všeobecnými daňovými predpismi, ktoré sa uplatňujú na „aktieselskaber“;
- g) spoločnosti podľa nemeckého práva označované ako: „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft“, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen

²³ Ú. v. ES L 294, 10.11.2001, s. 1.

²⁴ Ú. v. ES L 294, 10.11.2001, s. 22.

²⁵ Ú. v. EÚ L 207, 18.8.2003, s. 1.

²⁶ Ú. v. EÚ L 207, 18.8.2003, s. 25.

des öffentlichen Rechts“ a ostatné spoločnosti zriadené podľa nemeckého práva, ktoré podliehajú nemeckej dani z príjmu právnických osôb;

- h) spoločnosti podľa estónskeho práva označované ako: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;
- i) spoločnosti podľa gréckeho práva označované ako: „ανώνυμη εταιρεία“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)“;
- j) spoločnosti podľa španielskeho práva označované ako: „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“ a tie verejnoprávne subjekty, ktoré fungujú podľa súkromného práva;
- k) spoločnosti podľa francúzskeho práva označované ako: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „sociétés par actions simplifiées“, „sociétés d'assurances mutuelles“, „caisses d'épargne et de prévoyance“, „sociétés civiles“, ktoré automaticky podliehajú dani z príjmu právnických osôb, „coopératives“, „unions de coopératives“, priemyselné a obchodné verejné organizácie a podniky a iné spoločnosti zriadené podľa francúzskeho práva, ktoré podliehajú francúzskej dani z príjmu právnických osôb;
- l) spoločnosti registrované alebo existujúce podľa írskoho práva, subjekty registrované podľa zákona Industrial and Provident Societies Act, „building societies“ zriadené podľa zákona Building Societies Acts a „trustee savings banks“ v zmysle zákona Trustee Savings Banks Act z roku 1989;
- m) spoločnosti podľa talianskeho práva označované ako: „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, „società cooperative“, „società di mutua assicurazione“ a súkromné a verejné subjekty, ktorých celá činnosť alebo jej podstatná časť má obchodný charakter;
- n) podľa cyperského práva: „εταιρείες“ ako je definované v zákonoch o dani z príjmu;
- o) spoločnosti podľa lotyšského práva označované ako: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- p) spoločnosti registrované podľa litovského práva;
- q) spoločnosti podľa luxemburského práva označované ako: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société coopérative“, „société coopérative organisée comme une société anonyme“, „association d'assurances mutuelles“, „association d'épargne-pension“, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public“ a ostatné spoločnosti zriadené podľa luxemburského práva, ktoré podliehajú luxemburskej dani z príjmu právnických osôb;
- r) spoločnosti podľa maďarského práva označované ako: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „résztvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;

- s) spoločnosti podľa maltského práva označované ako: „Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata“, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet“;
- t) spoločnosti podľa holandského práva označované ako: „naamloze vennootschap“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“, „Open commanditaire vennootschap“, „Coöperatie“, „onderlinge waarborgmaatschappij“, „Fonds voor gemene rekening“, „vereniging op coöperatieve grondslag“ a „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt“ a ostatné spoločnosti zriadené podľa holandského práva, ktoré podliehajú holandskej dani z príjmu právnických osôb;
- u) spoločnosti podľa rakúskeho práva označované ako: „Aktiengesellschaft“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften“, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts“, „Sparkassen“ a ostatné spoločnosti zriadené podľa rakúskeho práva, ktoré podliehajú rakúskej dani z príjmu právnických osôb;
- v) spoločnosti podľa poľského práva označované ako: „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“, „spółdzielnia“, „przedsiębiorstwo państwowe“;
- w) obchodné spoločnosti alebo občianskoprávne spoločnosti, ktoré majú obchodnú formu, družstvá a verejné podniky registrované na základe portugalského práva;
- x) spoločnosti podľa rumunského práva označované ako: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“;
- y) spoločnosti podľa slovinského práva označované ako: „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;
- z) spoločnosti podľa slovenského práva označované ako: „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“;
- aa) spoločnosti podľa fínskeho práva označované ako „osakeyhtiö“/„aktiebolag“, „osuuskunta“/„andelslag“, „säästöpankki“/„sparbank“ a „vakuutusyhtiö“/„försäkringsbolag“;
- bb) spoločnosti podľa švédskeho práva označované ako „aktiebolag“, „försäkringsaktiebolag“, „ekonomiska föreningar“, „sparbanker“, „ömsesidiga försäkringsbolag“;
- cc) spoločnosti registrované podľa práva Spojeného kráľovstva.

PRÍLOHA II

Belgien / Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

PRÍLOHA III

Zoznam neodpočítateľných daní podľa článku 14

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Žiadne

Česká republika

Žiadne

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbesteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Žiadne

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

Žiadne

Lietuva

Žiadne

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparüzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Žiadne

România

Žiadne

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Žiadne

Suomi/Finland

Žiadne

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ PRE NÁVRHY

1. RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY

- 1.1. Názov návrhu/iniciatívy
- 1.2. Príslušné politické oblasti v rámci ABM/ABB
- 1.3. Druh návrhu/iniciatívy
- 1.4. Ciele
- 1.5. Dôvody návrhu/iniciatívy
- 1.6. Trvanie akcie a jej finančného vplyvu
- 1.7. Plánovaný spôsob hospodárenia

2. OPATRENIA V OBLASTI RIADENIA

- 2.1. Opatrenia týkajúce sa kontroly a predkladania správ
- 2.2. Systém riadenia a kontroly
- 2.3. Opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam

3. ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY

- 3.1. Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov
- 3.2. Odhadovaný vplyv na výdavky
 - 3.2.1. *Zhrnutie odhadovaného vplyvu na výdavky*
 - 3.2.2. *Odhadovaný vplyv na operačné rozpočtové prostriedky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný vplyv na administratívne rozpočtové prostriedky*
 - 3.2.4. *Súlad s platným viacročným finančným rámcom*
 - 3.2.5. *Účasť tretích strán na financovaní*
- 3.3. Odhadovaný vplyv na príjmy

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ PRE NÁVRHY

1. RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY

1.1. Názov návrhu/iniciatívy

Legislatívny návrh spoločného konsolidovaného základu dane z príjmu právnických osôb (CCCTB)

1.2. Príslušné oblasti politiky v rámci ABM/ABB²⁷

Daňová politika (ABB05)

1.3. Druh návrhu/iniciatívy

Návrh/iniciatíva sa týka **novej akcie**

Návrh/iniciatíva sa týka **novej akcie, ktorá nadväzuje na pilotný projekt/prípravnú akciu**²⁸

Návrh/iniciatíva sa týka **predĺženia existujúcej akcie**

Návrh/iniciatíva sa týka **akcie presmerovanej na novú akciu**

1.4. Ciele

1.4.1. Viacročné strategické ciele Komisie, ktoré sú predmetom návrhu/iniciatívy

CCCTB bude prínosom pre oživenie jednotného trhu a hlavnej iniciatívy v rámci stratégie Európa 2020 v oblasti priemyselnej politiky a prispeje k dosiahnutiu všeobecných cieľov priemyselnej politiky Únie, ako sa vytýčili v stratégii Európa 2020.

CCCTB je opatrením daňovej politiky na zjednodušenie daňových pravidiel, zníženie nákladov na dodržiavanie právnych predpisov a odstránenie daňových prekážok pre spoločnosti vyvíjajúce cezhraničnú činnosť.

1.4.2. Konkrétne ciele a príslušné činnosti v rámci ABM/ABB

Konkrétny cieľ č.

Cieľ 2: Znížiť administratívne náklady a riešiť daňové prekážky na vnútornom trhu

Príslušné činnosti ABM/ABB

Daňová politika (ABB05)

²⁷

ABM: riadenie podľa činností – ABB: zostavovanie rozpočtu podľa činností.

²⁸

Podľa článku 49 ods. 6 písm. a) alebo b) nariadenia o rozpočtových pravidlách.

1.4.3. Očakávané výsledky a vplyv

Uveďte, aký vplyv by mal mať návrh/iniciatíva na príjemcov/cieľové skupiny.

Poskytnúť spoločnostiam možnosť uplatňovať spoločný systém zdaňovania v Únii (spoločný a konsolidovaný základ dane na určovanie ziskov spoločností).

Zaviest' koncepciu „jednotného kontaktného miesta“ pre daňové priznania a vymerania daňovej povinnosti.

Umožniť cezhraničné vyrovnávanie strát.

Obmedziť povinnosti v súvislosti s dodržiavaním pravidiel transferového oceňovania.

Zredukovať počet prípadov dvojitého alebo nadmerného zdanenia.

Obmedziť možnosti nevhodného alebo neúmyselného daňového plánovania pre spoločnosti v dôsledku súbežného uplatňovania 27 systémov dane z príjmov právnických osôb v Únii.

1.4.4. Ukazovatele výsledkov a vplyvu

Uveďte ukazovatele, pomocou ktorých je možné sledovať uskutočňovanie návrhu/iniciatívy.

Úplná a primeraná implementácia smernice o CCCTB v členských štátoch.

Správne uplatňovanie ustanovení o CCCTB v praxi.

1.5. Dôvody návrhu/iniciatívy

1.5.1. Potreby, ktoré sa majú uspokojiť v krátkodobom alebo dlhodobom horizonte

Prijatie CCCTB do 31. 3. 2011, ako sa predpokladá v pracovnom pláne Komisie na rok 2011 (hlavná iniciatíva) a podľa harmonogramu v zverejnenom pláne realizácie.

1.5.2. Prínos zapojenia Európskej únie

Zavedenie spoločného konsolidovaného základu dane v 27 členských štátoch sa nedá dosiahnuť jednostrannými (domácimi) ani dvojstrannými (cezhraničnými) opatreniami a dohodami medzi členskými štátmi.

1.5.3. Poznatky získané z podobných skúseností v minulosti

Zavedenie rozsiahleho a komplexného súboru pravidiel a ustanovení na uľahčenie cezhraničného obchodu a investovania a zrušenie daňových prekážok (napr. nadmerné zdanenie alebo neexistencia možnosti vyrovnania strát) na vnútornom trhu je náročná úloha pretože legislatívne návrhy v oblasti priameho zdaňovania si vyžadujú jednomyselný súhlas. Podobné návrhy v minulosti, ktoré sa týkali najmä povinnej implementácie a uplatňovania v členských štátoch, sa nestretli s ochotou k politickej diskusii alebo ich Rada považovala za neprijateľné.

Návrh CCCTB je postavený na dobrovoľnej koncepcii, na ktorej sa dôkladne pracovalo takmer deväť rokov (štúdie, stretnutia pracovných skupín odborníkov, verejné konzultácie).

1.5.4. *Zlučiteľnosť a možná synergia s inými finančnými nástrojmi*

Ide o sekundárny legislatívny návrh, ktorý by mohol existovať samotný, pričom však úzko súvisí s inými iniciatívami daňovej politiky v oblasti zdaňovania spoločností, ako napríklad s prácou skupiny pre kódex správania a špecifickejšími opatreniami (napr. smernicami o dani z príjmov právnických osôb zameranými na konkrétne otázky a koordinačné iniciatívy).

1.6. **Trvanie akcie a jej finančného vplyvu**

Návrh/iniciatíva s **obmedzenou dobou trvania**

– Návrh/iniciatíva sú v platnosti od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

– Finančný vplyv trvá od RRRR do RRRR

Návrh/iniciatíva s **neobmedzenou dobou trvania**

– Počiatočná fáza vykonávania bude trvať od 2011 do 2015,

– a potom bude vykonávanie postupovať bežným tempom.

1.7. **Plánované spôsoby hospodárenia²⁹**

Priame centralizované hospodárenie na úrovni Komisie

Nepriame centralizované hospodárenie s delegovaním úloh súvisiacich s plnením rozpočtu na:

– výkonné agentúry

– subjekty zriadené Spoločenstvami³⁰

– národné verejnoprávne subjekty/subjekty poverené vykonávaním verejnej služby

– osoby poverené realizáciou osobitných akcií podľa hlavy V Zmluvy o Európskej únii a určené v príslušnom základnom akte v zmysle článku 49 nariadenia o rozpočtových pravidlách

X **Zdieľané hospodárenie** s členskými štátmi

Decentralizované hospodárenie s tretími krajinami

Spoločné hospodárenie s medzinárodnými organizáciami (*uved'te*)

²⁹ Vysvetlenie spôsobov hospodárenia a odkazy na nariadenie o rozpočtových pravidlách sú k dispozícii na webovej stránke BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³⁰ Podľa článku 185 nariadenia o rozpočtových pravidlách.

V prípade viacerých spôsobov hospodárenia, uveďte v oddiele „Poznámky“ presnejšie vysvetlenie.

Poznámky

Po tom, ako Rada smernicu o CCCTB prijme, je zodpovednosťou členských štátov správne implementovať a uplatňovať jej pravidlá a ustanovenia.

Útvary Komisie sú povinné vývoj v oblasti dane z príjmov právnických osôb a možné problémy v oblasti CCCTB monitorovať a pozorne sledovať.

2. OPATRENIA V OBLASTI RIADENIA

2.1. Opatrenia týkajúce sa kontroly a predkladania správ

Uveďte časový interval a podmienky, ktoré sa vzťahujú na tieto opatrenia.

Pri daňových právnych predpisoch je všeobecne zaužívaným postupom vyžadovať od členských štátov tabuľky zhody.

Členské štáty sú povinné Komisii oznámiť znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti, na ktorú sa táto smernica vzťahuje.

2.2. Systém riadenia a kontroly

2.2.1. Zistené riziká

Vypracoval sa rizikový plán na implementáciu smernice CCCTB a je pripojený k CIS-Net konzultácii.

2.2.2. Plánované metódy kontroly

Všeobecná koncepcia pri legislatívnych návrhoch v daňovej oblasti.

2.3. Opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam

Uveďte existujúce alebo plánované opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam a existujúce a plánované opatrenia ochrany pred podvodmi a nezrovnalosťami.

Neuplatňuje sa na úrovni EÚ pri tomto návrhu.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY

3.1. Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov

ŽIADNE

3.2. Odhadovaný vplyv na výdavky

3.2.1. Zhrnutie odhadovaného vplyvu na výdavky

ŽIADNE

3.2.2. Odhadovaný vplyv na operačné rozpočtové prostriedky

- Návrh/iniciatíva nevyžaduje použitie operačných rozpočtových prostriedkov.
- Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie prevádzkových rozpočtových prostriedkov, ako je uvedené v nasledujúcej tabuľke:

3.2.3. Odhadovaný vplyv na administratívne rozpočtové prostriedky

3.2.3.1. Zhrnutie

- Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie administratívnych rozpočtových prostriedkov
- Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie administratívnych rozpočtových prostriedkov, je uvedené v nasledujúcej tabuľke:

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	2020 až 2022	SPOLU
--	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------	-------

OKRUH 5 viacročného finančného rámca								
Ľudské zdroje								
Ostatné administratívne výdavky	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
OKRUH 5 viacročného finančného rámca medzisúčet	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Mimo OKRUHU 5³¹ viacročného finančného rámca								
Ludské zdroje								
Ostatné administratívne výdavky								
Mimo OKRUHU 5 viacročného finančného rámca medzisúčet								

SPOLU	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Odhadované potreby ľudských zdrojov

- Návrh/iniciatíva nevyžaduje použitie ľudských zdrojov.
- Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie ľudských zdrojov, ako je uvedené v nasledujúcej tabuľke:

odhady sa zaokrúhľujú na celé čísla (alebo najviac na jedno desatinné miesto)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)			
• Plán pracovných miest (úradníci a dočasní zamestnanci)								
XX 01 01 01 (sídlo a zastúpenia Komisie)								
XX 01 01 02 (delegácie)								
XX 01 05 01 (nepriamy výskum)								
10 01 05 01 (priamy výskum)								
• Externí zamestnanci (ekvivalent plného pracovného času: FTE)³²								
XX 01 02 01 (ZZ, PADZ, VNE, z „celkového finančného krytia“)								
XX 01 02 02 (ZZ, PADZ, PED, MZ a VNE v delegáciách)								
XX 01 04 yy³³	sídlo ³⁴							
	- delegácia							

³¹ Technická a/alebo administratívna pomoc a výdavky určené na financovanie realizácie programov a/alebo akcií Európskej únie (pôvodné rozpočtové riadky „BA“), nepriamy výskum, priamy výskum.

³² ZZ = zmluvný zamestnanec, PADZ= pracovníci agentúr dočasného zamestnávania); PED = pomocný expert v delegácii; MZ = miestny zamestnanec; VNE = vyslaný národný expert.

³³ Pod stropom pre externých zamestnancov z operačných rozpočtových prostriedkov (pôvodné rozpočtové riadky „BA“).

³⁴ Najmä pre štrukturálne fondy, Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV) a Európsky fond pre rybne hospodárstvo (EFRH).

XX 01 05 02 (ZZ, PADZ, VNE – nepriamy výskum)							
10 01 05 02 (ZZ, PADZ, VNE – priamy výskum)							
Iné rozpočtové riadky (uved'te)							
SPOLU							

XX predstavuje príslušnú oblasť politiky alebo rozpočtovú hlavu.

Potreby ľudských zdrojov budú pokryté úradníkmi GR, ktorí už boli pridelení na riadenie akcie a/alebo boli interne prerozdelení v rámci GR, a v prípade potreby budú doplnené zdrojmi, ktoré sa môžu prideliť riadiacemu GR v rámci ročného postupu pridelovania zdrojov v závislosti od rozpočtových obmedzení.

Opis úloh, ktoré sa majú vykonať:

Úradníci a dočasní zamestnanci	Zamestnanci v súčasnosti zaradení v oddelení TAXUD D1 sú v súlade s úlohami opísanými v programovom vyhlásení oddelenia zodpovední za návrh až do jeho prijatia v Rade.
Externí zamestnanci	Rovnako ako pre úradníkov a dočasných zamestnancov

3.2.4. Súlad s platným viacročným finančným rámcom

- Návrh/iniciatíva je v súlade s platným viacročným finančným rámcom.
- Návrh/iniciatíva si vyžaduje zmenu v plánovaní príslušného okruhu vo viacročnom finančnom rámci.

Vysvetlite požadovanú zmenu v plánovaní a uved'te príslušné rozpočtové riadky a zodpovedajúce sumy.

- Návrh/iniciatíva si vyžaduje, aby sa použil nástroj flexibility alebo aby sa uskutočnila revízia viacročného finančného rámca.³⁵

Vysvetlite potrebu a uved'te príslušné kapitoly, rozpočtové riadky a zodpovedajúce sumy.

3.2.5. Účasť tretích strán na financovaní

- Návrh/iniciatíva nebude zahŕňať spolufinancovanie tretími stranami.
- Návrh/iniciatíva bude zahŕňať spolufinancovanie, ako je uvedené v nasledujúcej tabuľke:

rozpočtové prostriedky v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	...uved'te všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)			Spolu
<i>Uved'te spolufinancujúci subjekt</i>								
Spolufinancované prostriedky SPOLU								

³⁵ Pozri body 19 a 24 medziinstitucionálnej dohody.

3.3. Odhadovaný vplyv na príjmy

- Návrh/iniciatíva nemá finančný vplyv na príjmy.
- Návrh/iniciatíva má finančný vplyv na príjmy, ako je uvedené v nasledujúcej tabuľke:
 - vplyv na vlastné zdroje
 - vplyv na rôzne príjmy